

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2010/11:31

Stenografiska
uppteckningar
2010/11:31

Fredagen den 8 april

1 § Allmänna frågor

Statsrådet Birgitta Ohlsson

Kabinettssekreterare Frank Belfrage

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 21 mars 2011

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 13 april 2011

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Välkomna till dagens sammanträde.

Innan vi går in på dagordningen ska jag ta upp några punkter.

Det första är – som ni möjligen noterade i tidningen eller radio och tv i går – att Portugal har lämnat in en ansökan om att få ekonomiskt bistånd. Det har tidigare stört vårt mötesschema, men den här helgen är nog ändå safe. Jag ska bara briefa er lite.

I dag åker Anders Borg och Susanne Ackum till ett möte i Budapest. De skulle inte ha varit med från början, utan det var bara för euroländerna, men det har nu utvidgats. Där ska man fråga portugiserna hur de har tänkt lägga upp det och vad de vill. Det är både en ekonomisk kris och en politisk kris. Det är fortsatt sannolikt ett chickenrace i Lissabon om vem som ska ta ansvar. Omvärldens ambition är väl att tvinga dem alla att ta ansvar, att tvinga ihop dem helt enkelt. Om det går vet inte jag. Det är bland annat det som ska redas ut i Budapest, och man ska allmänt diskutera det uppkomna läget. Olika länder får indikera vad de tycker och tänker.

För vår del är det väldigt klart, efter mina samtal. Anders Borg och Susanne Ackum var helt inställda på att Sverige inte gör några åtaganden, utan det är bara ett explorativt, undersökande, besök för att höra hur landet ligger. Sedan kan det bli ett skarpt läge – möjligen nästa helg, är mitt tips, eller nästa fredag.

Den andra punkten är att när statsministern var här – det sändes i tv – ville Socialdemokraterna göra ett medskick, och de formulerade det på ett koncist och tydligt sätt och upprepade ordet medskick. Då tänkte jag: Vad är ett medskick? Men jag inkluderade det i min sammanfattning. Jag tycker att det är ett ganska välfunnet ord för vad många i vissa sammanhang tycker här i nämnden. Min tolkning av begreppet medskick är att det är ungefär detsamma som ett särskilt yttrande. Men om man säger särskilt yttrande i tv är det ingen människa utanför den här salen som

begriper vad det är. Ett medskick är ungefär samma sak som ett särskilt yttrande, något slags röstförklaring varför man tycker som man gör, utan att man för den skull vill gå rakt emot regeringen.

Det tredje är att vi i dag har en lång dagordning – jag har redan talat med Frank Belfrage om det – och det kräver disciplin på alla håll så att vi går i mål innan solen går ned. Det gäller kanske framför allt de rättsliga och inrikes frågorna, att vi verkligen försöker fokusera på det som vi tycker är viktigt och centralt.

Det fjärde är att sist på dagordningen i dag har vi yttrandet till utrikesutskottet över skrivelsen om Europeiska unionen 2010. Jag vill bara påpeka att den också finns med så att vi inte glömmer bort den.

Då går vi över till dagens föredragningslista, och den första punkten är allmänna frågor med Birgitta Ohlsson.

Anf. 2 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Först gäller det återslag från allmänna rådet den 21 mars. Det var ER den 24–25 mars, och statsministern återslaggav i kammaren den 29 mars. Nämnden har fått rapporten. Jag säger inte så mycket mer där med tanke på att ni har en gedigen dagordning.

Anf. 3 MARIE GRANLUND (S):

Jag skulle ändå vilja fråga. Det tydliga medskicket, eller särskilda yttrandet, som vi hade vill vi självklart följa upp. Diskussionen i riksdagens kammare vid återslaggningen blir väldigt summarisk, då det inte är så mycket utrymme att ställa frågor och verkligen diskutera. Jag skulle vilja att Birgitta Ohlsson redogjorde lite för hur man har diskuterat de här lagförslagen, där vi som bekant är oroliga för ett av lagförslagen, om de makroekonomiska obalanserna och dess möjliga inverkan på svensk lönebildning.

Anf. 4 ORDFÖRANDEN:

Jag kan också göra en anmärkning där. Regeringen har ju inte varit överksam efter de här diskussionerna, och regeringen funderar i lite olika banor. Som ni vet, om vi talar om de sex lagförslagen, är det tre europaparlamentariker – det känner du också till – Olle Schmidt för oss, Gunnar Hökmark och Olle Ludvigsson, som lägger fram ett förslag till text som går ut på att upprepa det som står i fördraget och det som står i Europarådets deklaration om mänskliga rättigheter. Det finns goda möjligheter att det här kommer att inkluderas, åtminstone enligt vad de själva säger. Det förefaller då kunna tillmötesgå. Det har naturligtvis regeringens fulla stöd.

Egentligen tycker jag att vi ska ta de här frågorna med Anders Borg, för han är väl insatt i de här ansträngningarna på olika sätt.

Anf. 5 MARIE GRANLUND (S):

Jo, men om det nu finns en återslag från mötet hade det varit intressant att diskutera hur Sverige förde fram de här synpunkterna, om man nu säger att man delar dem och lite hur diskussionen var. Var det några andra länder som möjligtvis har samma tankar och diskussioner? Det hade varit väldigt intressant.

Om man då ska gå in i sakfrågan – jag kan hålla med om att vi kan ta det med Anders Borg sedan – är det klart att det inte kommer att vara till fyllest att bara göra ett utdrag ur fördragstexten om vem som ansvarar för vilka frågor. Enligt fördraget är det kristallklart vem som ansvarar för lönebildningen. Problemet är ju att vi har varit med om till exempel Laval som också var kristallklart från början, och när det blev ett överklagande hamnade det i domstolen. Jag vill bara komplicera frågan något.

Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Vad gäller Marie Granlunds farhågor vill jag verkligen framhäva det som både statsministern och arbetsmarknadsminister Hillevi Engström har lyft fram, att det inte är någon skillnad när det gäller lönebildningsfrågorna mellan oppositionens syn och regeringens syn. Vi tycker att det är väldigt viktigt. Från vårt regeringsperspektiv kommer vi inte att acceptera att beslutskompetens vad gäller lönebildning överförs till EU. Där har vi precis samma situation som ni. Det har vi lyft fram på ett tydligt sätt. Det framhävde jag också till statsministern när han var i kammaren och återrapporterade, så det är ingen skillnad.

Sedan förs det en dialog, men jag tycker inte att man riktigt kan jämföra den här frågan med Lavaldiskussionen. Det är helt olika saker.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna.

Vi går över till rådets dagordning, punkt 3. Finns det någonting att säga om den?

Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Nej, det är en standardpunkt på dagordningen.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Det finns uppenbarligen, säger kansliet till mig, ett antal A-punkter som kan tas upp nu. Om så inte är fallet lämnar vi dem därhän.

Vi går vidare till punkt 4, uppföljning av Europeiska rådets möte den 24–25 mars.

Anf. 10 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Jag tror att jag kan vara ganska kort där. Det kommer att vara en informationspunkt. Det kommer inte att vara någon bordsrunda eller längre diskussion. Det handlar om att det ungerska ordförandeskapet har haft uppföljning av vårens tre europeiska råd utifrån den rapport som ordförandeskapet har tagit fram. Det har också delgivits nämnden vid tidigare tillfällen. Syftet har varit vad som kommer att uppnås i de olika rådsformationerna före det stora junitoppmötet den 24 juni. Jag kommer förstås att återkomma till nämnden och ha samråd inför det.

Anf. 11 JONAS SJÖSTEDT (V):

De ekonomiska styrmedlen – sexpaket, som de kallas – var en huvudpunkt på Europeiska rådet och ingår som en del av uppföljningen. Jag vill bara understryka att vi vidhåller vår avvikande mening när det gäller det. Det är inte bara att man lägger sig i finanspolitiken över huvud taget

utan framför allt risken att man går in i lönebildning och med sanktionsinstrumentet. Jag tycker att det är viktigt att ta upp det.

Jag måste säga att jag inte alls är lugnad av regeringens hänvisning till artikel 152. Jag tror att det är en ren glädjetolkning av vad artikel 152 innebär. Den har knappt varit verksam tidigare. Jag vill bara skicka med att oenigheten på den här punkten består.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Just det. Men jag vill bara säga att det här är en informationspunkt, så vi brukar inte ha avvikande meningar här.

Anf. 13 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag vill också bestyrka det jag tidigare har sagt när det gäller den här saken, vikten av att rädda länder som spenderar för mycket, att det inte är någon bra strategi. Ett exempel är Portugal. Det är ett övergångsstyre där just nu, och folket vill inte ha den här typen av åtstramningspaket som EU går in och hjälper till med. Ska EU då fortsätta att hålla länder under armarna med anledning av att den enda vägen ut är att sänka kraven? Vi tror inte att det här kommer att bli bra, och vi tror att protesterna kommer att bli höga.

När det gäller södra grannskapet gläder det mig ändå att majoritetens syn på Afrikanska unionens betydelse har fått genomslag, då statsministern inte verkade tycka samma sak sist innan toppmötet. Det var min synpunkt i den här saken.

Anf. 14 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Med anledning av meningsutbytet mellan vice ordföranden och statsrådet Ohlsson om återrapporten kan det finnas anledning att i detta sammanhang och i samband med uppföljningen inför Europeiska rådet påpeka, på samma sätt som Jonas Sjöstedt och Marie Granlund tidigare sade, att den oro vi tidigare har haft ligger kvar. Parallellen till Lavaldomen, som Marie Granlund hänvisade till i den föregående diskussionen, handlar inte så mycket om sak som om form. Om vi gör oklara skrivningar som i slutändan ska hanteras av domarna i EU-domstolen finns det en risk att de domarna går åt ett annat håll än vad vi har tänkt oss. Vi har tidigare sett hur de domarna kan påverka den svenska arbetsmarknadsmodellen, och av just det skälet är det viktigt att ha den typen av garantier som vi tidigare har efterlyst från såväl Vänsterpartiet som Socialdemokraterna och Miljöpartiet.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Vi kommer naturligtvis tillbaka till de här frågorna, bland annat med Anders Borg. Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 5, En strategi för Donauregionen, och det är en beslutspunkt. Kanske kanslichefen vill förklara termen falsk B-punkt för dem som inte känner till det.

Anf. 16 Kanslichefen MARGARETA HJORTH:

Falsk B-punkt är en punkt som egentligen är en A-punkt, men det finns de som har lagt en reservation på den och därför är det en falsk B-punkt på rådet.

2010/11:31

8 april

Anf. 17 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Donaustrategin är en av det ungerska ordförandeskapets viktigaste frågor, som vi förstår applåderat mycket från svensk sida. Vi tycker att det är väldigt positivt.

Det intressanta är också att detta är den andra regionala strategin som EU tar fram på detta sätt efter Östersjöstrategin som vi i Sverige har varit engagerade i.

Vi ser att detta är en strategi för både gamla och nya medlemsländer. Detta är en oerhörd utmaning eftersom vi här har några av Europas fatigaste delar men också några av de mest konkurrenskraftiga, till exempel Bayern som tillhör Donauregionen.

Det som skiljer ut denna strategi från Österstrategin är att man har ett mycket större tredjelandsperspektiv. Det är totalt 14 länder som deltar i Donaustrategin. Av dessa 14 länder är det hela 6 som faktiskt är potentiella ansökarländer, antingen i närtid eller kanske mer visionärt längre fram. Det är Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Moldavien, Montenegro, Serbien och Ukraina. Det är mycket spännande att man har tagit in en sådan dimension.

Det är fyra saker som man har valt att fokusera på i strategin. Det första är att sammanknyta regionen bättre. Det andra är ett förbättrat miljöskydd. Där är vi mycket positiva från svensk sida till att man mycket tidigt – det gjorde man redan på GAC-mötena i januari – har lyft fram att just ekologiska frågor ska ha en stor betydelse, vilket är viktigt.

Vi kommer alla förstås ihåg den dammläcka som skedde i ett aluminiumverk i oktober förra året, vilket ledde till att giftslam kom ut i Donau. Det är alltså otroligt viktigt att man samarbetar.

Det tredje är att skapa välstånd, och det fjärde är att stärka regionen som helhet.

Man kan säga att det svenska perspektivet, förutom en del i det sakliga innehållet, är att vi tycker att det är viktigt att man fokuserar på styrning och genomförande i denna strategi.

Jag kan också betona att på samma sätt som när det gällde Östersjöstrategin kommer inte några nya pengar att tillföras, utan man ska utnyttja det som redan finns och som man redan har budgeterat för.

Anf. 18 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Jag har en fråga med anledning av detta mot bakgrund av att man ska skapa eller öka välstånd. Finns romfrågan med här, alltså romernas möjlighet till ökat välstånd?

Anf. 19 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag skulle vilja peka på att det finns en oro här för att det finns en risk för att det blir en maktförskjutning åt sydost med denna strategi med dessa länder.

Vi invänder mot att potentiella kandidatländer och andra kan få en bakväg in i beslutsfattande när det gäller att sätta agendan för EU:s arbete.

Utifrån det tror vi inte heller riktigt på att detta ska kunna bli budgetneutralt i längden.

Detta kan leda till att tjänstemän inom kommissionen lägger ned flera arbetstimmar på arbete som inte kommer Sverige till godo. Det är pengar som skulle kunna användas till annat, till exempel landsbygdsprojekt, än att spenderas på halvfärdiga demokratiprojekt.

Vi vill därför anmäla en avvikande mening.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Jag kan bara säga att romfrågan kommer upp senare i dag med Erik Ullenhag under rättsliga och inrikes frågor.

Anf. 21 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Jag börjar med Margareta Sandstedts fråga. Regeringen tror, till skillnad från Sverigedemokraterna, att också Sverige gynnas av denna typ av regionala strategier. När det blir mer välstånd i de fattigare delarna av Europa gynnar det också oss för att marknaderna vävs samman, och det är någonting som är väldigt positivt och bra.

Det är många länder som inte tillhör Östersjöområdet som har varit positiva till vår Östersjöstrategi därför att det är något som är positivt för Europa. Vi tycker därför att det är bra. Det är inte heller någon hemlighet att den svenska regeringen är en av de mest utvidgningspositiva inom Europeiska unionen. Det är vi stolta för och backar tydligt upp.

Vad gäller Carina Adolfsson Elgestams fråga om romerna kommer Erik Ullenhag att gå in lite mer på de nationella romastrategierna senare under dagen.

Men när det gäller den tredje punkten i Donaustrategin som handlar om att skapa välstånd har man faktiskt försökt baka in just att klyftorna ska minska, inte minst för den romska befolkningen som är mycket utsatt i dessa länder. Detta perspektiv finns alltså.

Vi har försökt trycka på väldigt tydligt. Jag mötte i januari Zoltan Balogh i Budapest som är statssekreterare hos den ungerska regeringen och ansvarar för dessa frågor.

Jag kan kortfattat säga att det är väldigt viktigt för den svenska regeringen att vi inte bara fokuserar på ekonomiska klyftor och utanförskap för romerna. Även människorättsdimensionen måste komma in eftersom det finns en systematisk diskriminering av romerna i många länder. Det är inte bara en fattigdomsfråga, utan det handlar också om systematisk diskriminering inom skola, polis med mera.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar och finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 5, men det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna som motsätter sig strategin för Donauregionen.

Nästa punkt är övriga frågor. Finns det några sådana?

Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):
Nej.

2010/11:31
8 april

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi Birgitta Ohlsson med statssekreterare och övriga medarbetare för i dag.

2 § Utrikes frågor

Kabinettssekreterare Frank Belfrage

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utrikes frågor
den 21 mars 2011

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
utrikes frågor den 12 april 2011

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Jag ska börja med att meddela att Frank Belfrage hade en fyllig genomgång i utrikesutskottet i går vilket ger förutsättningar för en något mer komprimerad presentation än vanligt här i dag.

Anf. 26 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag börjar med punkten om det södra grannskapet där diskussionen kommer att fokuseras särskilt på Libyen och Syrien. Men det har också förberetts rådsslutsatser för antagande om Jemen och Bahrain som nämnden har fått.

Jag ska börja med Syrien. Som framgår av texten kommer rådet att fördöma våldsanvändningen mot demonstranter och uppmana till återhållsamhet och utredning av det inträffade. Vidare kommer rådet att uppmana Syriens regering att skyndsamt hörsamma det syriska folkets legitima krav på reformer och, vilket kanske är en av de viktigaste punkterna, häva undantagstillståndet.

Rådet kommer att påminna om Syriens internationella åtagande vad gäller respekten för mänskliga rättigheter inklusive yttrandefrihet. Sedan kommer vi att skicka en signal i form av att framhålla att EU är beredd att stödja en genuin reformprocess. Bakgrunden är naturligtvis de våldsamma demonstrationer som har ägt rum i några av de större städerna i Syrien och den bakomliggande maktkampen som vi kan se mellan den alawitiska minoriteten som leds av president Assad och en sunnimajoritet. Sedan finns det för att komplicera ekvationen ytterligare de kurdiska grupperna.

President Assads reformanförande har varit en besvikelse därför att han har varit utomordentligt otydlig när det gäller huruvida han var beredd att genomföra reformer eller inte. Det finns olika tolkningar på den punkten. Jag tror att det är bäst att vara ganska avvaktande tills vi ser hur utvecklingen gestaltar sig. Men EU:s budskap på denna punkt är mycket tydligt.

Vidare kommer rådet också att göra ett uttalande om Bahrain där vi kommer att uttrycka oro över utvecklingen och bristen på dialog. Rådet kommer att kräva att fredliga demonstranter som har arresterats omedelbart ska friges. Rådet kommer också att framhålla myndigheternas plikt att respektera de mänskliga rättigheterna. Rådet kommer också att lyfta fram behovet av en full utredning av de incidenter som har lett till förlorade liv och uppmana parterna att inleda dialog och förhandlingar som leder till verkliga reformer.

Jemen är en variation på samma tema. Det handlar om oro över den allvarligt försämrade situationen, ett fördömande av våldsanvändningen och vikten av att protesterna hanteras med fredliga medel. De jemenitiska myndigheterna kommer att uppmanas att leva upp till sitt ansvar när det gäller mänskliga rättigheter och att även uppmanas att agera för att sä-

kerheten tryggas för medborgarna och personer som är boende i Jemen och att ytterligare blodspillan undviks. Det har varit förfärliga siffror i fråga om antalet omkomna i de olika demonstrationerna.

Rådet kommer att efterfråga utredning av de händelser där dödsoffer krävts och personer skadats.

Slutligen kommer den jemenitiska regeringen och övriga parter att uppmanas att inleda en dialog som är konstruktiv, genomgripande och inkluderande.

President Ali Abdullah Saleh förväntas uppmanas att ta konkreta steg för att snarast inleda en trovärdig och snabb politisk övergång.

Det som är nytt och som kanske är värt att särskilt uppmärksamma är det initiativ som GCC-länderna har tagit och som också lyfts fram i rådets text, nämligen ett medlingsinitiativ där man uppmanar Saleh och oppositionen att komma till Riyadh för samtal. Nu har förhandsvillkor ställts från oppositionens sida om att han ska avgå. Regeringen är beredd att komma till mötet i Riyadh men accepterar inte på detta stadium några förhandsvillkor. Fortsättning följer alltså.

Huvudpoängen för rådsdiskussionen blir dock Libyen. Utvecklingen har gått väldigt snabbt från folkresningen i februari, säkerhetsrådets resolutioner 1970 och 1973, de olika sanktionspaket som har antagits och slutligen till de olika beslut som har lett till ett militärt ingripande mot regimen i syfte att skydda civila i enlighet med säkerhetsrådets resolution 1973. Där kommer även Sverige att bidra med övervakning och upprätthållande av flygförbudszonen i enlighet med den proposition som riksdagen har antagit.

På EU-sidan finns ett förberedande arbete för att man ska kunna stötta en humanitär aktion om UN OCHA så skulle begära. Där finns det ett förberedelsearbete i gång.

Jag ska också peka på det fortsatta arbete som Internationella brottmålsdomstolens åklagare Moreno-Ocampo bedriver. Det är en förundersökning om brott mot mänskliga rättigheter som sker från regimen sida.

Det finns ett förslag >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< som ministrarna kanske kommer att diskutera om att EU bör tillsätta en särskild representant, EUSR, för Libyen.

På det diplomatiska planet handlar det nu också om ett första möte med den kontaktgrupp som bildades i London och som kommer att mötas i nästa vecka i Doha i Qatar och som är den politiska överbyggnaden för insatsen i Libyen. Sedan fortsätter det militära arbetet som vi vet pågår i en Natostruktur. Arbetet där följs av en grupp ambassadörer i Bryssel från Natoländerna och från de länder som bidrar, däribland Sverige.

Anf. 27 JONAS SJÖSTEDT (V):

Vi hade denna diskussion i utrikesutskottet i går. På det stora hela tycker jag att det finns mycket bra i slutsatserna. Men jag tycker att det är en brist på balans vad gäller förhållningssättet till Gulfstaterna kontra en del andra arabiska stater. Det finns en tendens att man är lite mildare i kritiken mot Gulfstaterna, kanske beroende på att man har politiska och ekonomiska band till dem som har stor betydelse.

Jag skulle gärna se att man utvecklade skrivningarna om Bahrain så att de innehöll motsvarande skrivningar som dem om Jemen när det gäller att man ska utreda dödsfallen och att man ska straffa de ansvariga. Jag

tycker att skrivningarna i fråga om Jemen var alldeles utmärkta på detta område. Man kanske kan ha något likartat om Bahrain.

Även om de utländska polisförbanden i Bahrain inte går att angripa från en folkrättslig utgångspunkt tycker jag att det är en politisk fråga. Det finns naturligtvis utrymme för att uttrycka sådant också i slutsatserna. Frågan om att dra bort utländska polisförband som sätts in mot demonstrationer i Bahrain borde tas in i slutsatserna.

Jag skulle gärna vilja höra kabinetssekreterarens reaktion på detta.

Anf. 28 MARIE GRANLUND (S):

Jag har två frågor. Det blir av förklarliga skäl mycket diskussion om det som händer just nu. EU har tidigare fattat beslut om ett ökat frihandelsområde runt Medelhavet. Jag skulle vilja höra lite grann hur kabinetssekreteraren ser på möjligheterna till detta och hur Sverige driver frågan.

Nu är det ett akut läge. Men jag är alldeles övertygad om att ett utvidgat frihandelsområde när det gäller jordbrukssektor och annat kommer att leda till förbättringar på sikt. Vi får inte bara fastna i den dagsaktuella politiken.

Jag skulle också vilja höra hur resonemangen går i Europeiska unionen om den tid som förhoppningsvis snart kommer efter Gaddafi. Vad finns det för planer för att det inte ska bli ett fullständigt kaos?

Anf. 29 ÅSA LINDESTAM (S):

Jag skulle vilja göra ett medskick. Med tanke på det som händer i Afghanistan kan vi dra mycket lärdom av det även när det gäller Libyen. Jag är stolt och tacksam för att vi lyckades ställa denna flygstyrka under ansvar så att vi kan vara där och ta hand om flygzonen.

Jag skulle dock vilja att EU, också i form av svenskt bidrag, nu ställer upp för den civila delen på ett lite tydligare sätt. Vi vet att vi pratar mycket om polismissioner, och det är en viktig insats när man rustar upp ett land för att få en styrka efter ett krig som har varit. Vi vet dock också att det betyder att vi behöver betydligt fler myndigheter och institutioner på plats.

Jag tänker dels på FN:s resolution 1325, där kvinnorna nu skulle kunna kliva in i ett mycket tidigare skede och få vara med och bygga upp ett land igen. Det finns dock andra delar också; det är jätteviktigt med kvinnor, men det är i den civila delen också viktigt med domstolsförfarandet och fängelser som fungerar, där fångar inte kan rymma dag två när de hamnar i fängelse.

Hela den biten måste också vara med, och Sverige skulle kunna vara ett land som drar upp riktlinjerna inom EU för denna del. Det vill jag ha som medskick.

Anf. 30 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Först till Jonas Sjöstedts fråga. Vi talade om just denna fråga i går i utrikesutskottet, och som jag konstaterade då har varje land haft sina speciella förutsättningar. Därför har diskussionen och texterna inte varit exakt desamma. Jemen skiljer sig lite från Syrien, och Syrien skiljer sig från Bahrain och Libyen.

Jag kan hålla med Jonas Sjöstedt om att man när det gäller clasharna och utredningen onekligen hade kunnat skriva på ett annat sätt, men som alltid gäller det att hitta samförstånd mellan 27 olika synpunkter och viljor. Det har också varit viktigt att hitta en konsensus så att vi kunde få ett enigt EU-råd som är mycket tydligt. Bahraintexten är väldigt tydlig i den mening som EU ger till känna när det gäller kritiken mot det som har hänt och framför allt när det gäller att titta framåt och se behovet av en dialog och av reformer.

När det gäller frågan om polisförband har det, precis som vi sade i går, varit så att om Bahrain har bett grannländerna om hjälp finns det inga folkrättsliga invändningar att resa mot detta. Sedan kan man ha olika politiska uppfattningar om huruvida detta är bra eller inte, men EU har valt att inte ta ställning till just denna aspekt, det vill säga huruvida saudiska och andra polisförband skulle hjälpa i Bahrain eller inte.

När det gäller frågan om Medelhavsområdet är det naturligtvis, precis som Marie Granlund tar upp, ett mycket prioriterat område som Sverige har drivit ända sedan konceptet sjösattes 1995. Då uppställdes målet ett frihandelsområde runt hela Medelhavet till 2010, och vi kan väl år 2011 konstatera att vi inte har nått hela vägen.

Ett antal byggstenar har dock skapats i form av de olika associations- och frihandelsavtal som har byggts med ett antal länder – dock inte alla, för det har inte varit lätt att komma överens med alla länderna runt Medelhavet. Ett stort antal har dock nått dithän. Sedan är det meningen att så småningom knyta ihop detta. Detta förblir alltså ett svenskt mål.

Det är nämligen ett oerhört viktigt moment att genom handelslättnader och liberaliseringar komma med ett avgörande bidrag till den ekonomiska och sociala utvecklingen i de nordafrikanska länderna. Där måste inte minst marknadstillträdet komma till stånd när det gäller jordbruksprodukter och trädgårdsprodukter, som ju konkurrerar med de sydeuropeiska länderna. Där har det funnits ett antal drabbningar mellan protektionister och frihandlare, som vi väl känner till i EU-kretsen. Sverige tillhör naturligtvis dem som aktivt driver frihandelslinjen i detta avseende.

Tiden efter Gaddafi är naturligtvis ett viktigt moment som också finns med i rådsslutsatserna. Där finns även ett långsiktigt förberedelsearbete som nu görs från EU:s sida, inte minst med det meddelande som kommissionen och EEAS har lagt fram som ju planerar inte bara för Libyen utan för hela grannskapspolitiken.

Just nu är det naturligtvis ett visst fokus på de nordafrikanska grannländerna med olika former av stöd till institutioner, investeringar och handelslättnader som vi hoppas ska gå tillräckligt långt. Framför allt gäller det också tekniskt bistånd av olika slag, och resurser finns. Det har dock gällt att samtidigt försöka få dessa länder att själva äga processen. Det finns därför hela tiden en avvägning mellan de erbjudanden EU gör och, sedan, samspelet med partnerländerna.

I Tunisien och i Egypten är denna process hyggligt framme inför val i Tunisien den 24 juli och höstens val i Egypten. I kölvattnet av detta finns det goda förutsättningar för EU att hjälpa till. Från svensk sida har vi naturligtvis också ökat de bidrag och de pengar som allokeras i den svenska strategin för MENA-området med demokratistöd, MR-stöd och

olika former av hjälp också till små och medelstora företag och regional integration.

Utrikesrådet Björn Lyrvall påminner mig nu också om att vi är beredda med humanitära insatser när det gäller Libyen, och det finns mycket som är förberett om väl säkerhetssituationen gör det möjligt med aktiva humanitära insatser. Vi har redan hjälpt till i form av uppbyggnad av det humanitära uppsamlingslägret, flyktinglägret, som är på den tunisiska sidan om den libyska gränsen. Vi kommer också att ha kanske flera svenska officerare i det högkvarter i Rom som är under uppbyggnad och som just ska underlätta för en eventuell militär stödinsats för en humanitär aktion om UN OCHA så skulle begära.

Jag tror att jag därmed också har svarat på Åsa Lindestams fråga om de civila bidragen.

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att den var lite vidare. Åsa Lindestam, kan du ge en sammanfattning så att kabinetssekreteraren kan svara bättre?

Anf. 32 ÅSA LINDESTAM (S):

Mitt medskick var att Sverige skulle vara drivande i FN:s resolution 1325.

Anf. 33 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Som framgår av den proposition som vi lade på riksdagens bord och som riksdagen klubbade är 1325 ett moment som lyfts fram i den svenska insatsen. Vi har också med den som en helt integrerad del när Sverige deltar i denna typ av operationer, och därmed kan vi tala med våra andra partner om 1325:s betydelse.

Anf. 34 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Herr ordförande! Tack kabinetssekreteraren!

I de handelsfrågor som här diskuteras är vi fullständigt eniga om behovet av liberaliseringar, men när handelsfrågorna kommer upp på bordet hoppas jag att det också sker en större utvärdering av hur handelspolitiken har varit och ska vara framöver. Jag tror inte att någon här inbillar sig att vapenhandeln med den saudiska regimen stärker demokratisträvandena i denna del av världen, utan det finns så klart också handel som riskerar att förlänga förtrycket och förlänga diktaturen.

Jag har ett par frågor. Den första rör det som Jonas Sjöstedt fick svar på av kabinetssekreteraren, rörande Bahrain. Jag kan inte se var i förslaget till resolutionen den tydlighet om till exempel Jemen som kabinetssekreteraren efterlyser egentligen finns. Det är klart att dessa kommer att jämföras med varandra också av regimerna. När de nu tas på samma råd nämns ju väldigt tydligt våldet som har varit mot demonstranter och att de som är ansvariga för detta våld ska ställas inför rätta. Den tydligheten är svår att hitta i förslagen till slutsatser rörande Bahrain. Vad jag kan se nämns egentligen inte våldet explicit.

Det nämns att man självklart ska respektera mänskliga rättigheter när man ser att människor fredligen uttrycker sig själva, men det är oklart hur man ska hantera dem som *har* brutit mot de mänskliga rättigheterna. Det

skrivs inte explicit att det faktiskt har förekommit sådana brott. Det tror jag är väldigt viktigt att det görs för att man ska kunna sända en tydlig signal också till regimen i Bahrain.

2010/11:31
8 april

När det gäller meningsutbytet om de humanitära och civila insatserna i Libyen vill jag bara ha ett förtydligande: Är det så att linjen från EU fortsatt är att det inte finns säkerhetsmässiga möjligheter att ge stöd och humanitära insatser heller i östra Libyen? Det finns en väldigt akut situation med ett mycket stort behov av humanitära förnödenheter, sjukvårdsmaterial etcetera. Det skulle alltså vara väldigt välkommet om det fanns möjligheter till humanitära insatser.

Slutligen föreligger det inga förslag till slutsatser rörande Egypten i dag. Samtidigt förekommer det i egyptisk press en diskussion om hur EU kommer att ställa sig till dem som i ett demokratiskt val får mandat att leda Egypten. Har EU antagit eller planerar EU att anta några slutsatser där man klargör att vi är beredda att samarbeta med dem som får folkets förtroende i ett demokratiskt val i Egypten?

Anf. 35 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag får börja med att säga att jag i alla fall hyser en viss tacksamhet över att våra svenska plan äntligen har lyft från Siciliens mark – detta med tanke på att man från regeringen har väldigt stor tilltro till att detta är ett viktigt bidrag vi ger med våra åtta Jasplan. Sedan får vi se hur det kommer att bli med det.

När det gäller rådsslutsatserna om Libyen motsätter vi oss dock en militär insats utifrån vad vi tidigare har sagt, bland annat att vi återigen vill peka på den godtrogenhet man har när det gäller förmågan till demokratibygge i denna region och att man vill ge stöd till precis allihop. Det kan sluta med förskräckelse i och med att man då även ger stöd till väldigt extrema grupper, bland annat. Vi vill alltså styrka vår avvikande mening i denna fråga.

Vad gäller Bahrain ställer vi oss inte heller bakom formuleringen som rör Saudiarabiens ingripande.

Anf. 36 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag vill återvända till frågan om Bahrain. Jag upplever det som att kabinetssekreteraren uttrycker en viss sympati för synpunkterna men att man godtar den kompromiss som ligger på rådets bord. Mot bakgrund av detta skulle jag vilja anmäla avvikande mening. Jag menar att Sverige ska lyfta upp och ha mer konsekventa, hårda skrivningar om att utreda dödsfall och straffa ansvariga samt att man ska göra en politisk markering om att de utländska polisförbanden ska dras bort från Bahrain.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Det finns ingen mer på talarlistan, så jag ska försöka sammanfatta. Det finns två avvikande meningar. Den ena redogjorde Jonas Sjöstedt just för, och den går ut på att det ska vara hårdare skrivningar vad beträffar dödsstraffen i Bahrain – jag uppfattar det som bara Bahrain – och att omständigheterna kring de människor som har omkommit eller skjutits ska utredas. Det andra var ett fördömande av interventionen med polisstyrkor.

Den andra avvikande meningen är Sverigedemokraternas. Jag måste fråga vad det är ni motsätter er; är det en svensk insats i Libyen, eller är det EU:s insats i Libyen? Eller Natos?

Anf. 38 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Vi motsätter oss rådsslutsatsen om den militära insatsen, utifrån de argument vi tidigare har nämnt. Vi tror inte på de demokratiska uppbyggandeprocesserna. Vi motsätter oss en gemensam militär insats, och vi ställer oss inte bakom formuleringar om Saudiarabiens ingripande när det gäller Bahrain.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Det uppfattade jag, men när det gäller det första är det ändå lite intressant att veta. Att Sverigedemokraterna har motsatt sig Sveriges insats har ju riksdagsbeslutet klargjort, men är ni emot Natoinsatsen också?

Anf. 40 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Ja.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

För det tredje finns, om jag uppfattade Åsa Lindestam rätt, ett medskick från Socialdemokraterna om att man från regeringens sida bör starkare hävda säkerhetsrådets resolution 1325 och ha ett ökat fokus, kan man väl säga, på frågorna om rättsstatens upprättande i Libyen. Är det riktigt uppfattat, Gustav Fridolin?

Anf. 42 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Vi instämmer i den avvikande mening som rör Bahrain.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Okej, det är enligt Vänsterpartiets avvikande mening.

Med de avvikande meningarna och det medskicket finner jag att det finns stöd för regeringens position.

Anf. 44 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Jag skulle vilja ha svar på frågorna om man bedömer att det inte går att göra humanitära insatser i östra Libyen i dag och om det planeras en resolution rörande Egypten och samarbete med dem som blir valda i Egypten.

Anf. 45 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det går att göra humanitära insatser. Världslivsmedelsorganet WFP är där, Internationella Röda Korset är där, EU undersöker vad som kan göras. Där finns förutsättningar, men ännu så länge har man inte kunnat kartlägga de exakta behoven. Men det mest akuta, det som har gällt försörjning med livsmedel, vissa sjukvårdsinsatser och vissa humanitära insatser av Röda Korset, är i gång i östra Libyen.

När det gäller samarbete med Egypten gäller i högsta grad det budskap som EU har framfört. På ett tidigt stadium var den höga representeranten Catherine Ashton i Kairo för att förmedla budskapet om EU:s vilja

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag upprepar inte sammanfattningen med de avvikande meningar och det medskick som gjordes utan konstaterar att det finns stöd för regeringens position.

Vi går vidare till nästa punkt om ett näraliggande problemområde, Mellanöstern. Såvitt jag förstått rör det sig om kvartettens ansträngningar.

Anf. 47 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Det är en diskussionspunkt, inga rådsslutsatser, och det kommer att vara en diskussion mellan ministrarna om hur EU ska uppträda i samband med kvartettmöten som förväntas äga rum i närtid.

Huvudspåret är att den röstförklaring som framfördes av Storbritannien, Frankrike och Tyskland i säkerhetsrådet i samband med att den så kallade bosättningsresolutionen veterades av USA och där de tre länderna plockade fram det som är huvudingredienserna i EU:s linje, fastställd i det svenska ordförandeskapets text i december 2009 som kompletterades i december 2010, är det som ska vara EU:s linje.

Det är fyra punkter:

En överenskommelse om två stater med 1967 års gränser som utgångspunkt och med möjlighet till överenskomna vad som på jargongspråk heter "equivalent land swaps", det vill säga territorialbyten av motsvarande storlek.

En säkerhetslösning som respekterar Palestinas suveränitet samtidigt som den ger Israel trygghet.

En rättvis och framförhandlad lösning på flyktingfrågan.

En framförhandlad lösning för Jerusalem som huvudstad för två stater.

Om detta råder bred enighet, och det kommer att vara utgångspunkten för EU:s uppträdande i kvartetten.

Vidare kan vi notera att det kommer att bli ett möte i EU-/norsk regi med så den kallade AHLG-gruppen, alltså biståndsgruppen, som kommer att äga rum nästa vecka i Bryssel och som kommer att titta på hur långt man har kommit när det gäller statsbyggnaden i Palestina.

Målsättningen är som bekant att i september ska EU-kvartettens målsättning för en fredlig lösning, en förhandlingslösning, vara färdig. Men det är också målgång för premiärminister Fayad med hans plan när det gäller statsbyggnaden i Palestina och förberedelse av Palestina för att vara en egen stat som står på egna ben.

När det gäller Palestina kan vi notera en viss rörelse i försoningssträvanden mellan Hamas och Fatah. President Abbas har förklarat sig villig att resa till Gaza. Man diskuterar möjligheten att bilda någon form av teknokratisk samlingsregering som skulle kunna ha till uppgift att förbereda val till hösten, vilket har varit Abbas initiativ.

Samtidigt finns fortsatt diskussion över tillträdet till Gaza.

Det är dessa punkter som ministrarna kommer att diskutera på tisdagen i Luxemburg.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 4 om södra Kaukasien. Det gäller Nagorno-Karabach.

Anf. 49 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Det är i varje fall Catherine Ashtons förslag att man ska växla några ord om Nagorno-Karabach. Samtidigt finns en >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< önskan att få tala lite om rörlighet för personer, och det finns även ett >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< initiativ att man ska tala om behovet av en särskild EU-representant för Kaukasus.

Det är en punkt som återigen är en diskussionspunkt, inga rådsslutsatser är förutsedda. Tyngdpunkten i Nagorno-Karabach-frågan kommer att vara en utvärdering av läget, som dessvärre inte uppvisar några framsteg när det gäller att lösa den så kallade frysta konflikten. Tvärtom ser man upprustning på båda sidor, och fortsatt status quo innebär ökad spänning och risk för väpnad konflikt igen.

Ryssland har gjort hedervärda ansträngningar för att försöka få parterna att samsas om den lösning som har legat i korten en lång stund och som har mejslats fram av Minskgruppen, alltså den medlingsgrupp som finns under OSSE-paraplyet och som består av USA, Frankrike och Ryssland.

Huruvida EU kan spela någon roll är en av diskussionspunkterna.

Vad gäller EU:s särskilda representant har vi haft en sådan i form av en svensk diplomat, Peter Semneby. Hans förordnande går ut, och vi har från svensk sida drivit behovet av att hitta en ersättare och att funktionen ska fortsätta. Om detta råder nu samförstånd. Catherine Ashton arbetar för att rekrytera en sådan. Det kommer att kopplas ihop med det uppdrag som har funnits att för EU:s räkning samtala i Genève om Georgien. Det kommer att bli en ny SR som kommer att ha uppgift i södra Kaukasus och i Genève-samtalen. Det är väl det som så småningom ska spikas i samband med diskussionerna. Det finns samförstånd om detta.

Sedan vill >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< diskutera förutsättningarna för att gå vidare med viseringslättnader och viseringsdialog när det gäller länderna i södra Kaukasus.

Vad gäller Georgien kommer det säkert att bli en diskussion om inledandet av frihandelsförhandlingar med Georgien, där georgierna anser sig ha uppfyllt alla de förhandsvillkor som kommissionen har uppställt. Kommissionen tycks prioritera Georgien rätt lågt, och det är därför det kanske kommer att bli anledning inte minst från svensk sida att försöka stöta på så att de frihandelsförhandlingarna med Georgien kan föras vidare.

Anf. 50 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Vi har en avvikande mening här därför att vi anser att det inte finns någon svensk nytta med ett EU-närmande till södra Kaukasus.

Anf. 52 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Ja.

Anf. 53 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Herr ordförande! Jag har en faktafråga eller en informationsfråga. Från ryskt håll har det i vart fall funnits en vilja att diskutera de något frusna konflikterna i Georgien i samband med EU:s inställning till situationen i Moldavien och Transnistriens ställning. Finns en sådan vilja, och har EU på något sätt gett svar angående den situationen? Har man försökt att undvika att blanda samman dessa konflikter?

Anf. 54 MARIE GRANLUND (S):

Jag vill bara säga att vi verkligen stöder regeringens uppfattning på den här punkten. Det är väldigt viktigt att vi är med och agerar.

Anf. 55 FREDRICK FEDERLEY (C):

Herr ordförande! Jag tror precis som Socialdemokraterna att det är oerhört viktigt att vi är engagerade och angelägna. Är det så att vi inte tar ett ansvar här och får handelsförbindelser som är bra och därmed kan stärka ekonomin i regionen vet vi att det kan vara en potentiell krutdurk i hela regionen. Det är ingen hemlighet att grannlandet Azerbajdzjan upprustar med otroliga summor pengar. Det gör man inte bara för att det är roligt, utan det finns starka regionala spänningar. Det bästa sättet att komma vidare ur de spänningarna, från alla frusna konflikter och andra territoriella äskanden, etniska motsättningar och så vidare är att man får en bättre levnadsstandard.

Det är heller ingen hemlighet att grannländer som Iran har ett stort intresse och har fått ett ökat inflytande i området. Kina är mycket aktivt i området. Även om kanske Centralasien och Kaukasien i det allmänna medvetandet är en ganska svart del av kartan som man har väldigt lite kännedom om håller det på att bli en geopolitisk och diplomatisk högriskzon där allt kan gå bra men där allt också kan gå riktigt illa. Fullt stöd till den fortsatta strategin och låt er inte fastna vid Georgien utan fortsätt till Azerbajdzjan, som har en god ekonomisk utveckling på det stora hela tack vare olja men där man kan se otroligt stora klyftor mellan huvudstaden och övriga landet. Bara 25 minuter med bil från huvudstaden är det en utbredd fattigdom. Så allt stöd!

Anf. 56 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag tror inte att det är så mycket mer att säga. Jag kan bara hålla med de ledamöter som har lyft fram betydelsen av det arbete som görs för att intensifiera arbetet mellan EU och dess östra grannar. Det är hela tanken bakom det svensk-polska initiativet med det så kallade östliga partnerskapet, som just är till för att helt enkelt försöka marknadsföra den europeiska affärsidén, som är att bygga det finmaskiga nätverket med handel, investeringar, forskning, "people to people", allt det som gör att vi där-

med kan få ned spänningsnivån och gradvis arbetar, vilket är ett viktigt moment i partnerskapet, för gången mot demokrati och demokratiska institutioner, rättsstater och respekt för mänskliga rättigheter. Det östliga partnerskapet är på det sättet ett mycket viktigt instrument för EU som Sverige har tagit initiativ till.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Då kan jag sammanfatta med att konstatera att det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna som är emot att EU engagerar sig i södra Kaukasien men att det i övrigt finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 5, Vitryssland.

Anf. 58 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Får jag börja med att svara på Gustav Fridolins fråga som jag missade att svara på och som gäller de frysta konflikterna.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vi såg det senast nu när vi hade de så kallade 5+2-mötena om Transnistrien där vi trampar kvar på ruta ett. I Luxemburg på tisdagen i samband med FAC-mötet kommer det att vara ett möte med Friends of Moldova för att försöka se vad EU kan göra, vilka trådar vi kan nysta i för att driva frågan vidare.

Jag kan tyvärr inte rapportera om några särskilda genombrott.

Frågan om Vitryssland är en diskussionspunkt utan tänkta rådsslutsatser om den fortsatta negativa utvecklingen avseende MR i landet efter presidentvalet i december förra året. Flera av de politiska fångarna har dömts till långa fängelsestraff för delaktighet i demonstrationer efter val. EU:s krav på att alla som fängslats av politiska skäl måste släppas fria och rehabiliteras med omedelbar verkan har inte hörtsammats, och trakasserier mot oppositionella MR-aktivister och journalister fortsätter.

Mot den bakgrunden väntas utrikesministrarna diskutera möjliga ytterligare åtgärder riktade mot den vitryska regimen i linje med de rådsslutsatser som utrikesrådet antog den 31 januari. Inte minst från svensk sida har vi drivit att det är väldigt viktigt att vi fortsätter med den europeiska politiken som ju står på två ben. Det ena är sanktionsbenet och ett fortsatt tryck mot regimen, och det andra benet är stöd till och dialog med det civila samhället och med oppositionella krafter. Där har vi från svensk sida vår Vitrysslandstrategi och de olika satsningar som där görs. Men det finns också ett arbete, ett mycket förtjänstfullt sådant, som bedrivs i Europarådet när det gäller mediedimensionen och möjligheten att stärka yttrandefrihet och medierepresentanter.

Detta är upplägget som ministrarna kommer att diskutera, dock utan att komma till några operativa rådsslutsatser.

Anf. 59 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag vill ta upp detta med förenklat resande. Vi anser att innan man begrundar förenklat resande måste man ta upp frågan om migration och organiserad brottslighet. Vi anser att man ska ha garantier mot ekonomisk brottslighet, drog- och människohandel innan vi kan vara öppna för det här. Utifrån det anmäler vi avvikande mening här.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:
Kan du, Margareta Sandstedt, koncist formulera den avvikande meningen?

2010/11:31
8 april

Anf. 61 MARGARETA SANDSTEDT (SD):
Vi är emot ett förenklat resande.

Anf. 62 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:
Jag har ingen kommentar till detta. Tvärtom anser vi att det är väldigt viktigt att vi i det andra benet, som jag nämnde, har en intensifierad dialog med det civila samhället. Där finns naturligtvis momentet med olika möjligheter och förutsättningar för förenklat resande. Sverige ligger i framkant med att framför allt försöka få ned visaavgifterna för studenter och olika representanter för det civila samhället.

Anf. 63 MARIE GRANLUND (S):
Vi stöder verkligen regeringens ståndpunkt. Vi har haft diskussionen tidigare, även när utrikesministern var här, att det är väldigt viktigt att på olika sätt underlätta för vanliga människor att förflytta sig men att däremot ha restriktioner för dem som sitter som makthavare, och ännu fler än de som är i dag. Så vi stöder regeringens uppfattning.

Anf. 64 GUSTAV FRIDOLIN (MP):
Jag kan bara instämma. I den diskussion som vi hade då var det snarare så att en stor del av nämnden ville att Sverige skulle trycka på hårdare för att göra det mer möjligt för många människor i Vitryssland att ha ett utbyte med resten av Europa och på det sättet möjliggöra en demokratiseringsprocess.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:
Jag ser på Jonas Sjöstedts nickande att han instämmer, och jag tror att även allianspartierna instämmer.
Då finner jag sammanfattningsvis att det under punkten Vitryssland finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna, som är emot ett förenklat resande, men att det i övrigt finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.
Vi går vidare till punkt 6, Mänskliga rättigheter.

Anf. 66 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:
Som jag utvecklade redan i går i utrikesutskottet vill Catherine Ashton delge utrikesministrarna sina tankar om hur EU:s politik när det gäller MR ska kunna integreras i den nya utrikestjänsten och hur dess sakliga substansinnehåll ska kunna vara en del i den större utrikes- och säkerhetspolitiken som EU bedriver. Hon vill sedan höra från ministrarna hur de ser på detta. Idén är att det så småningom ska mynna ut i en EU-strategi för bedrivandet av bättre respekt för MR. Vi hoppas och räknar med att det ska kunna bli fallet redan i juni i år.
Det är ett antal länder som kommer att trycka på, naturligtvis också vi själva. Men vi vet att det finns ett antal andra likasinnade stater som

också är angelägna om att EU fortsatt ska ha en hög profil när det gäller MR-politik.

Vi kommer att påminna om vårt förslag, som är att försöka förmå EU-institutionerna att göra det som vi gör, nämligen årliga MR-rapporter om läget i enskilda länder. Det som gör att det går dithän nu är att EEAS representant och kommissionen laborerar med att göra länderstrategier och att i samband med det – det är i alla fall ett steg på vägen – offentliggöra sammanfattningar av de olika länderstrategierna, så att man ser vad som är EU:s politik i förhållande till olika länder.

Vi kommer naturligtvis också att trycka på behovet av en ordentlig folkrättslig och MR-kompetens hos delegationerna i fält men också i rådssekretariatsstrukturerna i Bryssel.

Anf. 67 SUSANNA HABY (M):

Jag har bara ett litet medskick, som är vår nya term här. Jag var nämligen på FRA, som är EU:s nya verksamhet sedan 2007 i Wien för att se till de interna mänskliga rättigheterna.

När jag läste detta kände jag att det kanske är lite dubbelarbete på gång. Det är ju aldrig fel att arbeta med de mänskliga rättigheterna genomgripande inom alla verksamheter. Men jag vill ändå skicka med att det är oerhört viktigt att ta med sig det arbete som redan görs på FRA. Där gör man rapporter inom EU om hur mänskliga rättigheter tillvaratas men arbetar också utanför EU:s byrå för grundläggande rättigheter.

Jag vill bara säga att det arbetet görs på ganska bred front och att man har just den här kompetensen. Det är väl bra om man då samarbetar och inte dubbelarbetar i den nya myndigheten som Catherine Ashton ska bygga upp. Den är ju faktiskt under uppbyggnad och inte helt klar än.

Anf. 68 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Tack för den synpunkten! Den tar vi med oss.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna med medskicket att vi inte önskar dubbelarbete som Susanna Haby gjorde.

Vi går vidare till punkt 7 om EEAS och som verkar vara en mer administrativ punkt.

Anf. 70 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Vi kommer att få en föredragning av den höga representanten Catherine Ashton om var hon står när det gäller uppbyggnaden av den nya utrikestjänsten som trädde i kraft den 1 januari i år. En punkt kommer naturligtvis att intressera utrikesministrarna mycket, nämligen när och på vilket sätt hon avser att uppnå målet att minst en tredjedel av tjänstemännen i EEAS ska vara hämtade från medlemsstaterna senast 2013.

För att någorlunda snabbt kunna bygga upp EEAS har väldigt stora sjok av tjänstemannakåren från kommissionen flyttats in i EEAS. Och för att det inte ska vara alltför kommissionsstyrt och för att inte kommissionskulturen ska vara den helt dominerande är det väldigt viktigt att också medlemsstaternas utrikestjänster finns väl representerade. För

svensk del ska vi inte klaga. Vi har nu två svenska höga tjänstemän i ledningen på EEAS, dels ordföranden i KUSP, den politiska styrgruppen, dels chefen, generaldirektören för Amerikaenheten. Vi har också ordförandeposten i den militära kommittén och två ordförande i rådsarbetsgrupper. Vi är alltså i alla fall så här långt hyggligt väl försedda, men vi fortsätter naturligtvis att driva olika svenska kandidaturer, inte minst när det gäller chefsposter på delegationer i tredjeland.

Anf. 71 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Jag skulle vilja ställa en fråga till kabinetssekreteraren. Varför väljer Sverige att fortsätta att stödja den höga representanten, och vilka konkreta intressen har Sverige egentligen fått genomslag för under den här tiden?

Anf. 72 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det har varit en röd tråd i de senaste årens svenska utrikes- och säkerhetspolitik att stötta och stärka EU:s tillblivelse som en global aktör i världspolitiken. Vi menar att förverkligandet av Lissabonfördraget stärker EU:s möjligheter att utöva ett inflytande på världsarenan och därmed projicera våra värderingar när det gäller demokrati, rättsstaten, respekt för mänskliga rättigheter, pluralism, marknadsekonomi, liberalism och frihandel. För att kunna driva dessa värderingar måste EU kunna samlas och tala med en röst.

Lissabonfördragets innovation med en europeisk utrikestjänst, som leds av låt oss kalla det för en EU:s utrikesminister, fortsätter naturligtvis att vara en funktion av den samlade utrikespolitiken från medlemsstaternas sida. Det är inte så att vi frikopplar oss från utarbetandet av den politiska policyn. Men att ha gemensamma instrument stärker ju vår förmåga att driva våra värderingar i globalt hänseende. Därför stöttar vi det arbetet.

Anf. 73 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag får tacka för svaret. Men vi anser inte att EEAS har skapat några större förutsättningar för samstämmighet mellan de 27 EU-länderna. Den höga representanten har ju också fått en hel del kritik.

Har det börjat så här dåligt finns det kanske inte några större förutsättningar för att det kommer att bli bättre. Vi anmäler därför avvikande mening på den här punkten.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Jag tolkar det som att ni vill lägga ned EEAS, som det heter på förkortningsspråk.

Det förefaller finnas stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna med den avvikande meningen att Sverigedemokraterna vill lägga ned EU:s utrikestjänst.

Vi går nu vidare till punkt 8 och frågan om Elfenbenskusten, där utvecklingen sker timme för timme.

Anf. 75 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Utvecklingen går snabbt på marken. Nämndens ledamöter är naturligtvis varse ingångsvärdena i form av valet som ägde rum – det går jag förbi. Men det är ett fortsatt låst läge i bemärkelsen att den förre presidenten, Gbagbo, ännu inte har avgått. Han trycker i sin bunker och försöker förhandla sig till någon form av fortsatt politisk närvaro på Elfenbenskustens politiska scen, vilket naturligtvis inte går givet de uttalanden som har gjorts av säkerhetsrådet, Afrikanska unionen och Ecowas.

EU har vidtagit ytterligare skärpta sanktioner mot regimen. Nu avvaktar vi vad som kan komma ut av det som ändå måste anses vara de sista stridigheterna i Abidjan. Samtidigt ska vi inte ta ut något i förskott, därför att det finns tungt beväpnade styrkor runt omkring presidentpalatset och man vill återigen undvika civila offer.

Säkerhetsrådets senaste resolution, 1975, möjliggjorde för FN-styrkorna att gå in med olika militära insatser och helikopterinsatser för att slå ut Gbagbos tunga beväpning. Dock har man inte lyckats helt av hängsyn till de civila på Abidjans gator och torg.

Vi har just nu på morgonen fått besked om att den valde presidenten, Ouattara, nu har bett EU att överväga att lyfta några av sanktionerna för att göra det möjligt att öppna upp hamnen för olika former av förnödenheter. Det blir säkert en av punkterna som ministrarna kommer att behöva diskutera på tisdag.

Vi tror att det kan komma att bli aktuellt med rådsslutsatser, men vi har ännu inte sett något utkast. Det kommer eventuellt senare i dag eller under måndagen. I så fall återkommer vi på sedvanligt sätt till nämnden.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går nu vidare till punkt 9, Burma.

Anf. 77 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det blir en punkt om Burma. Man ska klubba beslutet om förlängning av sanktioner på ytterligare tolv månader som har förberetts. Nämnden har fått del av detta, och regeringen tog beslut om det i går. Det rullar alltså vidare tolv månader. Samtidigt suspenderas reserestriktionerna för fem av de civila deltagarna i juntan. Framför allt vill vi ha möjlighet att låta utrikesministern resa, inte minst med tanke på vårt behov av att exponera honom för EU:s syn, kritik och vilja att driva reformarbete i Burma. Nästa ASEM-möte är ju som bekant i Budapest i juni.

EU vill också öppna för ett besök av EU:s särskilde representant Fassino tillsammans med chefstjänstemannen i EEAS Robert Cooper för att kunna ta kontakt med Aung San Suu Kyi och oppositionen.

Utöver tolv månaders förlängning av sanktionerna diskuteras rådsslutsatser. Några första utkast har cirkulerat, men arbetet fortsätter i arbetsgruppen och i Kusp under fredag och måndag. Man ska försöka dosera å ena sidan det fortsatta fördömandet av bristande reformer och kritik av valet som var ett fuskval, å andra sidan ge möjlighet att exponera inte minst utrikesministern för EU:s synpunkter och öppna för möj-

ligheten av ett besök av särskilde representanten Fassino. När denna text är klar återkommer vi till nämnden på sedvanligt sätt.

2010/11:31

8 april

Det som troligen kommer att genomsyra diskussionen är att den burmesiska juntans taktik är att tro att vi så småningom ska tröttna, glömma och inte fortsätta. Därför ska förlängningen av sanktionen respektive de slutsatser som förbereds göra klart att EU inte släpper taget när det gäller Burma.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

I den röda mappen finns slutsatser.

Anf. 79 GUSTAV FRIDOLIN (MP):

Herr ordförande! Vi tror att den politiska linje som kabinetssekreteraren redogjorde för är klok. Denna punkt fanns också med på A-punktslistan, ifall det skulle ha blivit en A-punkt. Där fanns en något kortare sammanfattning än den som gjordes här, där man inte uttryckte det på det sätt som kabinetssekreteraren gjorde utan pekade på att den informella upplösningen av militärjuntan skulle vara bakgrunden till att man gör lättnader. Det tror jag är fel ingång. De skensteg som tagits i regimen i Burma får inte leda till att vi gör lättnader i våra restriktioner, utan det ska i så fall bero på de skäl som nu redogörs för här, nämligen att utrikesministern ska kunna utsättas för tryck och att samtal ska kunna föras.

Jag vill också försäkra mig om att det inte pågår några samtal om lättnader i handelsrestriktionerna gentemot Burma.

Anf. 80 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Vi ser med oro på att man är beredd att locka fram positiva framsteg genom ett ökat stöd innan Burma visat konkreta framsteg. Vi tycker att det borde vara tvärtom. Annars kan det bli som i Vitryssland där man kom fram till att man tjänade så mycket på EU-engagemanget att det inte längre uppvägde nackdelarna med att förtrycka sitt eget folk. Vår avvikande mening är att man ska vänta med ett konkret stöd till dess att synliga framsteg görs.

Anf. 81 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag kan bekräfta för Gustav Fridolin att det inte diskuteras några lättnader i handelsrestriktionerna.

När det gäller Margareta Sandstedts fråga råder det nog en missuppfattning. Det diskuteras inte något ökat stöd. Tvärtom är det fortsatta handelsrestriktioner och resesanktioner som rullar vidare tolv månader.

Anf. 82 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Jag fick den tanken när jag läste regeringens ståndpunkt om att man ska vara beredd att understödja positiva framsteg med ökat stöd och engagemang, men jag kan ha missuppfattat.

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga fler på talarlistan. Margareta Sandstedt, står du fast vid den avvikande meningen eller vill du avvakta?

Anf. 84 MARGARETA SANDSTEDT (SD):
Jag väljer att avvakta.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag att det finns stöd för regeringens position under punkt 9, Burma.

Då går vi över till eventuella nya dagordningspunkter. Jag har antecknat civilskydd och krishantering och en övrig fråga. Är det något ytterligare?

Anf. 86 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är precis som ordföranden säger; det har tillkommit en ny punkt om civilskydd och krishantering som är en diskussionspunkt. Mot bakgrund av jordbävningen i Haiti, kriserna i Japan och Libyen vill både kommissionen och den höga representanten diskutera med ministrarna förutsättningarna för att stärka EU:s förmåga när det gäller civilskydd och krishantering för att samla ihop och stärka den plattform som i administrativt hänseende ska göras för att bättre kunna svara upp mot de kriser som sker. Det är lite av en "lessons learned-diskussion" efter Haiti, Japan och Libyen som den höga representanten och kommissionen vill initiera.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Det är en informationspunkt, och eftersom ingen vill yttra sig tackar vi för informationen.

Vi har en övrig fråga om Kirgizistan. Vad gäller den?

Anf. 88 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<
EUSR:s Centralasienrepresentant Pierre Morel kommer att vara där och ge sina synpunkter. Det är en ren informationspunkt där man på ettårsdagen åter sätter strålkastarljuset på läget i Kirgizistan.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Det finns ingen på talarlistan, så vi tackar för informationen.

Då är vi klara med utrikesfrågorna och tackar Frank Belfrage med medarbetare.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar landsbygdsminister Eskil Erlandsson med medarbetare välkomna!

Det finns en möjlighet att diskutera en A-punkt, men det är ingen intresserad av, så då lägger vi den till handlingarna.

Det finns en återrapport från ett möte i rådet den 17 mars. Har landsbygdsministern något att rapportera från detta möte?

Anf. 91 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 92 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Jag har en fråga angående Mercosurförhandlingarna där det bland annat står i återrapporteringen om förenkling och olivolja. Utifrån de förhandlingar som pågår ska det enligt uppgift från majoriteten också pågå förhandlingar angående parakvat. Diskuterar man även detta i samband med det här, eftersom det berör förhandlingarna?

Anf. 93 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Uppfattade jag frågan rätt om det i olivoljeförhandlingarna också diskuterats parakvat?

Anf. 94 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Det står i återrapporteringen att man diskuterade olivoljan. Men med anledning av förhandlingarna – det här är ju ett handelsavtal med Sydamerika – så undrar jag om frågan om parakvat var uppe, för enligt uppgift från majoriteten och senast i går i riksdagen hade vi behandling av handelspolitiken, där vi säger att vi vill att det mycket tydligt ska bli ett uttalande från svensk sida att det ska bli förbjudet att använda parakvat i hela världen.

Mot bakgrund av det blir min fråga: Var detta uppe, eftersom det handlar om de här handelsförhandlingarna?

Anf. 95 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ursäkta att jag inte förstod frågeställningen från början, men den frågeställning som var uppe vid det förra rådsmötet handlade alltså om användande av marknadsstöd för privat lagring av olivolja och hade ingenting att göra med den frågeställning som Carina Adolfsson Elgestam tog upp.

Anf. 96 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag såg att de ärenden som vi behandlade om att släppa ut genetiskt modifierade produkter på marknaden var uppe och att inget beslut kunde nås, varför det skickas tillbaka till kommissionen.

Jag undrar vad det kommer att innebära. Innebär det att kommissionen kommer att godkänna de här produkterna nu?

Anf. 97 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Det mest troliga är svar ja på den frågan, det vill säga att kommissionen kommer att fatta ett positivt beslut för dem som är sökande i sammanhanget.

Till detta kan läggas att detta nog är de sista ärendena vi har på rådet kring sådana här direkta avgöranden, för det ska ju vara en annan beslutsordning från och med den 1 mars.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Om det inte finns några fler frågor lägger vi återrapporten till handlingarna.

Vi går över till dagordningen, som är relativt kort. Det första gäller fiske och förvaltning av fiskeansträngning i de västliga vattnen. Det är inte vatten utanför Marockos kust, eller hur?

Anf. 99 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Detta är alltså ingen beslutspunkt utan ett åsiktsutbyte. Ordförandeskapet har ställt ett antal frågor till rådet för att ge kommissionen politisk vägledning i arbetet med översyn av regleringen av fiskeansträngning i västliga vatten. Systemet reglerar den tid som fiskarna får fiska i EU:s västliga vatten, det vill säga väster om Brittiska öarna, utanför Spaniens kust och vid Madeira, Azorerna och Kanarieöarna.

Sverige har inga fiskeintressen i de berörda områdena, men regeringen har ett principiellt intresse när det gäller reglering av fiskeansträngningen som förvaltningsinstrument och i förhållande till den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Jag kommer därför vid rådsmötet att framföra att Sveriges generella inställning till reglering av fiskeansträngning är positiv.

Rätt utformad är en sådan regim ett viktigt komplement till i första hand kvotreglering, eftersom den reglerar den tid en fiskare får vara ute till havs.

Regeringen anser också att regleringen av fiskeansträngning tillsammans med andra tekniska regleringar är ett viktigt instrument för att reglera tillträdet till exempel till extra känsliga områden.

Regleringen av fiskeansträngning kan även i högre grad användas för att reglera under vilka perioder fiskeansträngning får nyttjas i hela området och i mindre delområden. Som systemet är utformat med möjligheter att överföra kilowattdagar mellan fartyg kan det även bidra till att omstrukturera flottan.

I en reformerad fiskeripolitik anser regeringen att regleringen av fiskeansträngning ska utgöra ett komplement till fångstbaserad förvaltning i kombination med ett utkastförbud.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Ingen begär ordet. Då finns det stöd för regeringens position inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Vi går vidare till nästa punkt som är jordbruket. Det handlar om karbendazim som Sverige är helt emot, om jag har förstått det rätt. Eftersom vi förefaller vara eniga på denna punkt i Sveriges riksdag kanske vi kan ta det relativt översiktligt.

Anf. 101 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Rådet ska ta ställning om det verksamma ämnet karbendazim fortsatt ska kunna godkännas i växtskyddsmedel. Ämnet är kontroversiellt på grund av dess skadliga inverkan på människors och djurs arvsmassa och fortplantning. Därför har införandet i bilagan varit mycket restriktivt och tidsbegränsat till tre år i stället för den normala perioden på tio år.

Regeringen vill understryka att ett hållbart jordbruk inte är förenligt med användande av medel som utgör en fara för konsumenter, djur och miljö. Vi kan därför inte stödja kommissionens förslag.

Anf. 102 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag tycker att regeringen har en alldeles utmärkt ståndpunkt i denna fråga. Jag undrar hur det ser ut i rådet. Finns det någon möjlighet att vinna det här?

Anf. 103 PYRY NIEMI (S):

Jag stöder också regeringens uppfattning, och min fråga är exakt samma som Jonas Sjöstedts: Hur ser stödet ut i rådet? Hur är ställningen där, helt enkelt?

Anf. 104 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Det jag kan referera till är röstfördelningen i förberedande kommitté. Där röstade 13 medlemsstater med 160 röster emot förslaget, och 13 medlemsstater med 156 röster röstade för. En medlemsstat avstod från att rösta.

Huruvida detta förhållande kommer att ändras fram till rådsmötet är jag inte i stånd att ha en uppfattning om.

Anf. 105 PYRY NIEMI (S):

Vilket land avstod från att rösta?

Anf. 106 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag är ledsen, herr ordförande, men jag kan inte det på rak arm.

Anf. 107 ORDFÖRANDEN:

Med de siffrorna som ministern nyss redogjorde för, innebär det att det finns en blockerande minoritet?

Anf. 108 PYRY NIEMI (S):

Det vore väl ändå bra att få information om vilket land det är, om det under hand går att genomföra vissa diskussioner med dem. Finns det en blockerande minoritet?

Anf. 109 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Det går säkert att plocka fram svar på frågan om vilket land som avstod, men i sammanhanget är det nästan betydelselöst, eftersom det fordras 255 röster, är jag upplyst om, för att skapa en majoritet för eller emot någonting.

Nu säger mina medarbetare att vi tror att det är Tyskland som har avstått från att rösta.

Anf. 110 PYRY NIEMI (S):

Då är det väl i så fall ännu viktigare att ha bra och goda diskussioner med Tyskland för att kanske skapa större konsensus kring diskussionerna, för de brukar oftast ha ett väldigt starkt inflytande i de här sammanhangen. Även om det väger jämnt just nu kanske man kan hitta en framkomlig väg på ett snabbare sätt om till exempel Tyskland är med på tåget.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

Hur går det med fotarbetet i denna fråga, Eskil Erlandsson?

Anf. 112 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det är alltid lite rundabordsdiskussion före och under rådsmöten om frågeställningar som är svåra att få klara majoriteter kring, och självklart försöker vi påverka varandra – åt båda håll, ska man veta. Det finns ju de som vill annat också.

Anf. 113 PYRY NIEMI (S):

Jag tackar för detta. Jag utgår från att landsbygdsministern verkligen känner stödet från EU-nämnden i detta fotarbete.

Anf. 114 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag tackar för det!

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position i fråga 5.

Vi går till punkt 6, den ständiga jordbrukskommittén och frivilliga kvalitetsordningar för jordbruksprodukter. Det gäller alltså inte ursprungsmärkning.

Anf. 116 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! I december presenterade EU-kommissionen det kvalitetspaket som innehåller två förslag till nya rådsförordningar. I förslaget om frivilliga begrepp har det ungerska ordförandeskapet reviderat kommissionens ursprungliga förslag och lagt till två olika typer av frivilliga begrepp, nämligen Product of Mountain farming och Product from My farm.

Regeringens uppfattning är att frivilliga begrepp av typen bergsprodukter respektive gårdsförsäljning eller gårdsprodukter i möjligaste mån inte ska regleras på EU-nivå. Regeringen anser att det kan vara svårt och administrativt kostsamt att definiera sådana generella termer på EU-nivå och därefter kontrollera att de används på rätt sätt.

I vårt arbete för regelförenkling föredrar vi att frivilliga begrepp definieras på andra sätt än just genom lagstiftning och i stället sköts via till exempel branschregler. Enligt vår mening är de övergripande EU-regler som finns om att konsumenter inte får vilseledas tillräckliga i detta avseende.

Anf. 117 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag är helt enig med ministern om att det här inte borde bli någon EU-förordning över huvud taget. Det är en sorts överreglering.

Anta att man kommer att hamna på att till exempel sätta en metergräns för när berget börjar och slutar, för att man ska kunna avgöra vad som är en bergsprodukt, hur en gård ska definieras och så vidare. Det bästa vore om branschen kunde sköta det här. Dessutom är det budgetbelastande, har jag förstått. Man måste ha någon typ av kontrollorgan.

Jag undrar hur regeringen kommer att gå emot det här, vilket jag tycker är rimligt. Jag har anmält avvikande mening och håller fast vid den om regeringen inte säger nej till det här förslaget.

Anf. 118 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det är bara att instämma i de första meningarna som Jonas Sjöstedt nämnde. Det kommer att bli svåra, för att inte säga mycket svåra avgränsningsproblem kring vad som är ett berg. Hur högt ska det vara? Hur långt utanför berget ska man vara för att få använda en del av en produkt? Vi kan ta en produkt som fjällfil för att exemplifiera. Får man i den filen ha mjölk som kommer också från slättlandet, som ofta ligger nedanför ett berg, som då ska definieras vad det är för berg. Detta sagt inom parentes.

Förhandlingarna kring den här frågeställningen har precis börjat. Därav föreligger ännu inte det konsekventa ställningstagande som jag vill och jag vet att EU-nämnden också ofta vill göra, men vi är nu i inledningen av en ganska lång process. Vi får se var det här slutar någonstans innan vi sätter ned foten alldeles fast.

Anf. 119 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag ska bara säga att vi står kvar vid vår avvikande mening och inbjuder alla liberaler, vänner av budgetrestriktivitet och motståndare mot allmän överreglering att ansluta sig till det här.

Anf. 120 ORDFÖRANDEN:

Jag måste fråga Jonas Sjöstedt, om ministern nu säger att han instämmer med Jonas Sjöstedt och Jonas Sjöstedt sedan anmäler en avvikande mening, vad är innebörden av detta?

Anf. 121 JONAS SJÖSTEDT (V):

Det är att jag vill att Sverige säger nej. Vi anser att den här förordningen över huvud taget inte ska antas.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Ligger inte det i ministerns svar?

Anf. 123 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag tycker inte att det var så tydligt. Jag vill liksom ge en liten push från EU-nämnden till att inta en mer tydlig hållning.

Anf. 124 MARIA FERM (MP):

Jag känner mig inbjuden att också instämma i den avvikande mening som Miljöpartiet och Vänsterpartiet tidigare har haft i den här frågan.

Anf. 125 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag har efter denna diskussion insugit EU-nämndens uppfattning i frågan och kommer att ha den i klart minne när det blir allvar i den här frågeställningen. Detta är alltså en diskussionspunkt på det kommande rådsmötet och ingenting annat.

Anf. 126 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Jag tycker att det är utomordentligt viktigt att slå fast den linje som regeringen har i den här frågan. Om vi skulle ge oss in på en mängd olika märkningsformer innebär det att det plötsligt blir inflation. Det gör att de övriga märkningar som vi är överens om ska vara obligatoriska blir undergrävda.

Däremot förvånar det mig lite grann att Vänsterpartiet och Miljöpartiet vill ha en avvikande mening. I utskottet i går valde man att avstå. Jag kan bara skicka med det. Jag tror att vi är väldigt överens om att vi ska säga nej till detta. Det utgår jag från att ministern tar med sig från EU-nämnden som ytterligare ett stöd i sitt arbete.

Anf. 127 JONAS SJÖSTEDT (V):

Om jag inte missminner mig, jag kan ha fått fel information, har det behandlats på ett tidigare utskottsmöte, och där markerade vi vårt motstånd.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Vad är er position?

Anf. 129 JONAS SJÖSTEDT (V):

Vi släpper inte en avvikande mening. Det vet ordföranden.

Anf. 130 ORDFÖRANDEN:

Det var ju lite deprimerande att ni är helt opåverkbara.

Anf. 131 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag upprepar att vi är i inledningen av en process, en diskussion som jag tror att det kommer att ta ett antal rådsmöten att komma till skott i. Vi kommer säkert att återkomma ett antal gånger till den här frågeställningen. Då blir det säkert möjligt att göra mer precisa och fasta ställningstaganden, som vi måste göra när ärenden är uppe för avgörande.

Anf. 132 ORDFÖRANDEN:

Jag försöker sammanfatta. Det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna under punkten 6. Sedan

finns det en avvikande mening som är gemensam för Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Övriga frågor: Den framtida rollen för fiskodling i färskvatten och insjöfiske. Det är per definition en informationspunkt.

2010/11:31

8 april

Anf. 133 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Så här långt känner vi till att ordförandeskapet har för avsikt att ta upp endast en övrig punkt på dagordningen, och den handlar om inlandsfiske och vattenbruk.

Regeringen är generellt positiv till en ökning och förbättring av vattenbruk i sötvatten likaväl som till inlandsfiske generellt. Regeringen anser att det nationella beslutsutrymmet är viktigt men diskuterar gärna förbättringsmöjligheter inom området inom ramen för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Därtill vill jag gärna, herr ordförande, nämna att vi kommer att ha en lunchdiskussion på temat innovationens roll för att ge förnyad kraft åt den traditionella livsstilen i landsbygdsområden.

Anf. 134 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! När man läser noten som grundar sig på en inlaga från den tjeckiska delegationen kan man notera att de frågar efter ekonomiskt stöd på en rad områden. Jag får nästan intrycket att de här länderna vill bygga upp någon sorts stödregim på EU-nivå för fiskodling. Att man reglerar fiskepolitik i världshaven är en sak. Det är en internationell nödvändighet. Men att vi liksom ska börja ha stödregimer för karpodling i Tjeckien eller så tycker jag verkar överambitiöst.

Jag tycker att det är viktigt att markera från svensk sida att vi inte ser att fiskodling är ett område där EU-budgeten ska användas.

Anf. 135 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Jag vill ta upp frågan om traditionell livsstil i landsbygdsområden. Det kan man naturligtvis fundera mycket över. Jag skulle gärna vilja att ministern utvecklade något mer vad det är man exakt har för avsikt med detta.

Det är klart att innovationer i landsbygdsområden är oerhört viktiga för utvecklingen för framtiden och också för möjligheten till en utkomst om man ska bo kvar på landsbygden. Därför är den här frågan ganska intressant. Skulle vi kunna få veta lite mer vad man egentligen menar?

Anf. 136 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Ordförande och ministern! Vi från vårt håll tycker att fiskodling kan vara intressant. Generellt kan vi säga att fokus på det här är bra. Det vi däremot tycker är märkligt är att landlåsta länder ska ha särskilda fördelar av en sådan här satsning. Vi anser att det är orättvist. Där skulle vi vilja anmäla en avvikande mening.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

Det är en informationspunkt.

Anf. 138 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Man kan alltså inte ha en avvikande mening. Då är det en synpunkt.

Jag kan även ha en synpunkt på landsbygdsutvecklingen. Det är förvisso bra med innovation, men vi kanske har lite för stor tilltro till innovation. Vi kanske mer ska tänka på att satsa på konkreta åtgärder som exempelvis infrastruktur, skattelättnader, järnvägsbyggen och regionstöd. Man kan ha en blandad kompot. Det är också en synpunkt.

Anf. 139 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vad beträffar Jonas Sjöstedts synpunkter håller vi med. Det ska först och främst vara budgetrestriktivitet på det här området. Det handlar, såvitt vi har förstått, i det här skedet inte om några nya pengar, utan det handlar om att använda den ram som finns i den gemensamma fiskeripolitiken i dag. Den är ju nu, som vi väl känner till, under omprövning. Vi lär få återkomma rejält många gånger innan vi är i hamn med det projektet.

Beträffande den andra frågeställningen tycker jag, precis som Margareta Sandstedt och Carina Adolfsson Elgestam, att den är jätteintressant. Vid lunchen har alltså det ungerska ordförandeskapet inbjudit till en diskussion om innovationens roll för att ge förnyad livskraft åt den traditionella livsstilen i landsbygdsområden. De frågor som man gärna vill diskutera under den här punkten är vad vi egentligen menar med traditionell livsstil. Vilka styrkor finns i en traditionell livsstil? Hur kan den gemensamma – här kommer jag till Margareta Sandstedts frågeställning specifikt – jordbrukspolitiken, CAP, användas för att främja en förnyelse av landsbygden?

Därtill vill man diskutera vilka steg som bör vidtas för att sprida innovation, idéer och lösningar. Man vill diskutera vilka nya element inom den gemensamma jordbrukspolitiken för perioden 2014–2020 som kan användas för att öka fokus på innovationer. Hur kan andra EU-politikområden nyttjas för att öka förnyelsen av landsbygden?

Anf. 140 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Jag tror, till skillnad kanske lite grann från Sverigedemokraterna, att det är oerhört viktigt med innovationer på landsbygden. Ett exempel är ett traditionellt material som plast, som används inom industrin och till mångt och mycket i industritillverkning. I dag kan alltså en designer ute på landsbygden, i landsbygdsministerns egen närhet, designa smycken i plast som säljs över hela världen. En hel del kändisar bär dem. För mig är det också innovation.

Mot bakgrund av det blir mitt medskick att jag hoppas att man här särskilt lyfter upp kvinnors möjligheter och lika rätt till utveckling utifrån det som är kopplat till innovation och arbete.

Anf. 141 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Det är bara att instämma i Carina Adolfsson Elgestams framställning. Inom parentes kan jag nämna att regeringen faktiskt presenterade en jämställdhetsstrategi för skogen, som har många möjligheter när det gäller att få fram nya material och liknande. Vi gjorde det inte minst med tanke på att vi behöver innovationer på landsbygden men samtidigt en bättre jämställdhet i brukandet och nyttjandet av den svenska skogen som

vi har i alla landsbygdsområden i vårt land. Det gjorde vi i onsdags i denna vecka.

2010/11:31
8 april

Anf. 142 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 7, och vi tackar ministern med medarbetare för i dag.

4 § Rättsliga och inrikes frågor
Statsrådet Erik Ullenhag
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
rättsliga och inrikes frågor den 11–12 april 2011

Anf. 143 ORDFÖRANDEN:

Nämnden hälsar Erik Ullenhag med medarbetare välkomna till sammanträdet.

Det finns inga A-punkter? Nej. Någon återrapport? Nej.

Då går vi till punkt 20 på dagordningen, Romer.

Anf. 144 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Herr ordförande! Romers situation har varit högt på den EU-politiska dagordningen det senaste året. Vi kan för EU-nämnden notera att det i dag är romernas nationaldag, den internationella romerdagen. Det finns en romsk befolkning i 26 av 27 medlemsstater i EU. Alla stater utom Malta har en romsk befolkning.

Många av er känner säkert till att det ungerska ordförandeskapet har social och ekonomisk integrering av romer som en av sina prioriteringar. Kommissionen har också arbetat aktivt med frågan. Häromdagen, den 5 april, presenterade kommissionen ett meddelande om ett EU-ramverk för nationella strategier för romers integrering. Det meddelandet kommer nu att tas upp på RIF-rådet, rådet för rättsliga och inrikes frågor, på tisdag. Vi kommer att ha en diskussion med efterföljande lunch för ministrarna. Vid lunchen kommer vi bland annat att diskutera tillgång till rättvisa och möjligheter att ta till vara sina rättigheter.

I det meddelande som kom häromdagen uppmanar kommissionen medlemsstaterna att till december 2011 utveckla nationella strategier för romernas integrering, och mål för arbetet ska finnas inom området utbildning, arbete, hälsa och bostad. Kommissionen uppmanar också medlemsstaterna att avsätta erforderliga medel tillsammans med EU-finansiering för att genomföra strategierna. Kommissionen föreslår också olika lösningar för att förbättra användningen av EU-medel. Kommissionen presenterar också ett system för övervakning för att mäta utvecklingen i medlemsstaterna och avser att årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om detta.

Epscorådet, som är formellt ansvarigt i frågan om romers integrering, kommer att diskutera och avser att anta slutsatser den 19 maj. Jag har för avsikt att delta i det mötet. Frågan om romers integrering kommer även att tas upp i andra rådskonstellationer, bland annat i RIF-rådet på tisdag. En förklaring till det är en vilja till mainstreaming av dessa frågor.

Ungerska ordförandeskapet har också för avsikt att presentera en rapport vid Europeiska rådet i juni om romers situation i Europa och om de diskussioner som har förts under våren.

Regeringen välkomnar kommissionens meddelande om ett ramverk för nationella strategier för romers integrering. Det är ett viktigt meddelande eftersom romer är en särskilt utsatt grupp i Europa när det gäller diskriminering samt social och ekonomisk exkludering. I diskussionerna avser regeringen att poängtera att huvudansvaret för romernas integrering ligger på medlemsstaterna men att samarbetet på EU-nivå är viktigt och nödvändigt för att stärka respekten för mänskliga rättigheter.

Det är centralt att vi har en utgångspunkt att medlemsstaterna har ansvar för arbete mot diskriminering och att medlemsstaterna har ansvaret för kampen för mänskliga rättigheter och skyddet för mänskliga rättigheter samt att vi ser ett tydligt mervärde med arbetet på EU-nivån.

Alla medlemsstater med romer i befolkningen måste arbeta aktivt för att förbättra romernas situation. De nationella strategierna, inklusive målen för arbetet, måste få utformas av respektive land och i nära samarbete med romerna själva. Men det är bra att ramverket som kommissionen har presenterat innehåller rekommendationer om hur detta arbete ska bedrivas.

Regeringen ställer sig vidare positiv till att kommissionen avser att ha en vägledande roll, och man avser att återkommande följa upp och rapportera om medlemsstaternas arbete. Regeringen ser gärna att det så långt som möjligt sker inom EU 2020-arbetet.

Det är även bra att kommissionen föreslår lösningar för hur EU:s finansiella instrument kan användas bättre, särskilt när det gäller medlemsstater med de största problemen. Regeringen avser att i diskussionen föra fram att det är viktigt att utgångspunkten för arbetet är just mänskliga rättigheter, särskilt principen om icke-diskriminering och jämställdhet. Regeringen anser också att romska barns och ungas situation särskilt ska beaktas. I diskussionen kommer vi även att ta upp vikten av ett systematiskt arbete med mänskliga rättigheter och en lagstiftning som effektivt motverkar diskriminering.

Inte i något av de länder som har en romsk befolkning kan man säga att det inte finns ett stort utanförskap i den romska gruppen. Det finns omfattande diskriminering i samtliga länder som har en romsk befolkning. Det är 26 av 27 medlemsstater. Det är en bakgrund till att vi välkomnar att kommissionen har lämnat detta meddelande, och vi välkomnar också ett ökat samarbete på Europeanivå i den delen.

Anf. 145 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Det är bra att man nu arbetar med frågan om romer, mänskliga rättigheter och diskriminering. Allt det som ministern sade är bra. Sedan gäller det att det blir verklighet.

Mot bakgrund av att den svenska ståndpunkten handlar om jämställdhet skulle jag vilja att Sverige ligger i framkant i diskussionerna. EU-nämnden besökte Ungern för ett par veckor sedan. Då fick vi lite information om den kommande rapporten. Den var i mångt och mycket bra, men det fanns en sak som jag reagerade starkt på. Utifrån deras sätt att se på frågan var det viktigt med utbildning och arbete. Så långt låter allt bra. Kvinnor och flickor skulle utbildas i hushållsarbete, och pappor och pojkar skulle utbildas till arbete. Jag ser på ledamöterna runt bordet att ni känner igen detta.

Jag känner att det här verkligen är en form av diskriminering gentemot kvinnor. Jag önskar att Sverige försöker göra någon form av inlägg med utgångspunkt i att kvinnor och män samt flickor och pojkar måste få samma möjlighet till utbildning. Det får inte nischas utifrån att flickor ska gå mot det typiska för flickor och pojkar mot det typiska för pojkar. Det kan vara värdefullt för fler länder än Ungern, och vi i Sverige ska med utgångspunkt i vår drivkraft i jämställdhetsfrågor ligga i framkant. Vi har ju kommit en bit på väg.

Anf. 146 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Frågan har varit uppe tidigare. Här säger vi, som vi har gjort tidigare, att det måste få vara upp till varje enskilt land att självt avgöra formen av integration. Den ska inte ledas av någon form av överstatlighet. Det måste finnas en chans att hantera vissa problem från fall till fall. Vi pratar om människor, vi pratar om särskilda situationer och särskilda lokala förhållanden. Där måste det finnas möjlighet att se över situationen och hantera saker mer fritt. Den bedömningen tycker jag att enskilda länder ska få göra och känna tilltro till.

Vi anmäler avvikande mening här.

Anf. 147 BILLY GUSTAFSSON (S):

Sverige har ingen som helst anledning att slå sig för bröstet över hur vi har behandlat romer historiskt. Om jag minns rätt har regeringen tillsatt någon form av utredning för att kartlägga hur vi har hanterat romer historiskt. Det är väl bra, men framför allt är det viktigt att vi har en fungerande politik för framtiden.

Statsrådet var i konstitutionsutskottet för någon månad sedan, och då hade vi en liten diskussion. Vi kan konstatera att vi har en bred samsyn. Jag ställer upp på allt som statsrådet sade tidigare, och jag stämmer in i det Carina Adolfsson Elgestam tog fram.

Jag vill också påpeka att vi vid det tillfället var överens om att när vi får fram mer av substantiellt innehåll i hur detta ska hanteras mer operativt ska vi återkomma, bland annat i konstitutionsutskottet, för en diskussion. Däri ligger bland annat rapporten från det ungerska ordförandeskapet.

Jag vill bara göra den markeringen i diskussionen.

Anf. 148 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Jag börjar med Billy Gustafssons kommentar. Vi kommer att återkomma till utskottet. Det är lite grann riksdagens bord vem som äger frågan, om det är arbetsmarknadsutskottet eller konstitutionsutskottet. När ni bestämmer er dyker vi upp. Vi kan komma till båda utskotten. Vi gillar att träffa riksdagen.

Jag vill understryka det centrala i vad Billy Gustafsson säger, nämligen att vi har ingen anledning att vara stolta över vår egen historia. Det har varit tvångssteriliseringar i Sverige, förvägrad skolgång till gruppen, och det finns fortfarande ett enormt förtroendegap mellan den romska gruppen och majoritetssamhället. Det är alldeles för dåliga skolresultat även i dag. Skolnärvaron är för låg. Många av er känner till den verklighet romerna lever i.

Om vi ska få en trovärdighet på den europeiska nivån är det viktigt att vi gör vår hemläxa på hemmaplan. En del i det är vitboken för att kartlägga och försöka sätta punkt för historien och få fram en kunskap om de övergrepp som har skett i Sverige. En annan är att bekämpa diskriminering i dag.

Jag går över till Carina Adolfsson Elgestams fråga. Vi kommer att lyfta fram jämställdhetsfrågan. Ni möter Ungern utan att jag själv har varit där, men jag har fört samtal i dessa frågor. Även om vi har stora utmaningar i Sverige finns det en skillnad mellan länder. Typiskt sett vill vi göra något bra, och sedan gör vi något där vi helt plötsligt behandlar

den romska gruppen annorlunda än hur vi behandlar andra EU-medborgare. Jag skulle bli mycket förvånad om det fanns ett land i Europa där kvinnor i majoritetsbefolkningen ska ha en viss utbildning och män en annan. Det kan också förekomma, men i betydligt mindre grad. Jämställdhetsperspektivet kommer att vara med.

Ni är medvetna om – och det har varit en viss diskussion – att det finns en känslighet i frågorna. Det har funnits en rejäl diskussion på Europeanivå om romers situation som i grunden är positiv och kan föra frågan framåt.

Sedan var det Margareta Sandstedts fråga. Jag vill inte hamna i ett läge där det går att skjuta ansvaret för mänskliga rättigheter och diskriminering upp på Europeanivå. Däremot kommer Sverige att vara mycket tydligt på Europeanivå – och jag är mycket tydlig i mina samtal – om det ansvar enskilda medlemsstater har för att bekämpa diskriminering och för att upprätthålla mänskliga rättigheter. Detta är en grupp där det fortfarande finns barn i Europa som sätts i särskola för att de tillhör en minoritet. Det är den verklighet vi möter. Där kommer jag att vara mycket tydlig.

Min poäng är att vi måste se till att ansvaret ligger på medlemsstatsnivå. Sedan kan vi ha ett samarbete vad gäller både resurser, best practices och ramverk.

Anf. 149 FREDRICK FEDERLEY (C):

Tack, ministern, för redogörelsen!

Det pågår en hel del bra arbete, och det fördes fram bra synpunkter. Jag vill säga något i tillägg till det som Carina Adolfsson Elgestam varit inne på. När vi var i Ungern berättade man att den 6 mars hade det i Ungern varit en marsch med uniformer och parader. Ungern är ordförandeland och arbetar fram programmen. De skanderade utanför romska familjers hus. Det är lätt att prata diskriminering. Det är lätt att prata om utanförskapet. Det här är nästan steget värre. Det är början till pogromer.

Det finns en risk att vi i länder som inte har en riktigt lika allvarlig situation – även om det inte är bra – fastnar i ett lite finsalongssamtal generellt om diskriminering när det i vissa länder närmar sig upplopp. Känner ministern att man kommer åt den biten i de dokument som nu tas fram? Blir det salongsspråk som inte riktigt adresserar de allvarliga problem som kommer fram med privata garden som ger sig på romer?

Anf. 150 CARINA OHLSSON (S):

Herr ordförande! Jag tycker att ministern hade väldigt bra inlägg om de här frågorna. Jag vill lyfta fram några saker.

I Sverige säger vi "historiskt", men det är inte bara historiskt utan även dagsläget. Då måste vi, när det handlar både om lagstiftning och om översyn av hur lagstiftning tillämpas, stå upp för dem som blir diskriminerade av majoritetssamhället och bland romer, till exempel unga flickors situation. Vi måste också stå upp för det även när det gäller det inre arbetet, för det är något som förväntas av oss.

Jag vill ta upp det här med mainstreaming, att man ser över det. Vi har haft några rättsfall, och ett fall tror jag skulle ha behandlats annorlunda. Om det inte hade varit en romsk flicka som blivit utsatt för sexuella övergrepp hade man nog sett det på ett annat sätt. Ibland tror jag

att lagstiftningen skyddar majoritetsbefolkningen i högre grad än romska flickor som är på rymmen. Man bör verkligen titta över det. Säger vi att vi ska ha mainstreaming bör vi verkligen titta på alla områden. Vi ska tillämpa lagstiftningen lika oavsett vem som blir utsatt, och vi ska stå upp för de romska flickorna också. Jag tycker inte att vi riktigt har sett det, men vi får väl se hur det ser ut när de här fallen överprövas.

Det gäller även slutsatser och det arbete som Maria Leissner har gjort på det här området för att ge kvinnor och unga flickor stöd, att se till att de förslagen kommer oss till del. Det är den del i regeringens ståndpunkt där det står att medlemsstaterna har huvudansvaret. Men det betyder ju inte att man inte ska driva på. Det är självklart i samarbetet, både i hela Europa och inom EU, att om man ser att någon inte efterföljer de mänskliga rättigheterna måste det vara primärt att påtala det. Jag vill påpeka att det är oerhört viktigt att var än den här typen av övergrepp förekommer, som också Fredrick Federley tog upp, måste vi vara ett land som verkligen står upp för mänskliga rättigheter.

Anf. 151 MARIA FERM (MP):

Herr ordförande! Jag har samma funderingar som Fredrick Federley lyfte upp tidigare. Jag tycker att det är väldigt positivt att regeringen har en linje som innebär att man lyfter upp den strukturella diskrimineringen och det utanförskap som romer upplever i nästan alla EU:s medlemsländer, även i Sverige.

Jag funderar lite grann kring vilket stöd som finns för den linje som den svenska regeringen har i andra EU-länder. Hur utbredd är uppfattningen att det finns en diskriminering över huvud taget mot romer och att det är från det hållet som man ska närma sig problemet? När man talar om till exempel att romer ska utbilda sig och att kvinnorna bör lära sig hushållsarbete skulle man nästan kunna se det som motsatt uppfattning, alltså en ganska stigmatiserande eller nedvärderande syn på romers inkludering i samhället, där det kanske handlar mer om att problemet ligger hos romerna, som bör anpassa sig till majoritetssamhället, snarare än uttryck för en syn på den strukturella diskrimineringen eller den växande antiziganismen för den delen.

Hur ser möjligheten ut att få stöd för den svenska regeringens uppfattningar i det här arbetet?

Anf. 152 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Jag börjar med Maria Ferm, och det hänger samman med Fredrick Federleys frågeställningar. Jag kan börja med den ungerska regeringen och säga att den ungerska *regeringen* – det gäller att hålla isär det – var överens med Belgien och Spanien om att prioritera romers sociala och ekonomiska integrering, vilket i sig är positivt. Det är en av ordförandeskapets prioriteringar. Sedan har de en situation och ett politiskt läge i Ungern som är djupt allvarligt. De har ett oppositionsparti som vinner röster på direkt antiziganism, direkt öppen rasism, och det finns ett säkerhetsproblem i Ungern och några andra medlemsstater.

Jag kan göra en personlig reflexion kring detta. Det är klart att vi har en utmaning på EU-nivå. När man är ansökarland ställs det krav på Köpenhamnskriterierna och krav på mänskliga rättigheter. När man väl har blivit medlemsstat har vi lite svårare att ställa den typen av krav. Det såg

vi i hela anslutningsprocessen vad gäller romer och andra minoriteter. Det skedde väldigt mycket i ansökarländerna fram till medlemskapet. Det där handlar om en tydlighet medlemsstaterna emellan, och den kommer vi att ha. Men vi är någorlunda positiva vad gäller Ungern.

Sedan finns det en skillnad. När jag säger social och ekonomisk integrering är det ett lite annat perspektiv än att lyfta fram diskriminering av mänskliga rättigheter. Det finns lite skilda ingångar från medlemsstaterna. Exakt vilka möjligheter vi har är för tidigt att säga. Det får vi se nu på tisdag. Man kan väl säga att det har blivit ett större intresse i flera medlemsstater kring romers situation på ett positivt sätt. Det vågar jag säga. Det finns en vilja att göra någonting på EU-nivå. Kommissionens meddelande är i sig ett steg framåt.

När det sedan gäller det Carina Ohlsson tar upp, det vill säga kvinnors situation, vågar och får jag inte recensera svenska domstolar. Däremot, för att vara tydlig i den delen, vågar jag säga att svenska myndigheter och svensk skola inte har agerat gentemot den romska gruppen på riktigt samma sätt som mot majoritetsbefolkningen. Historiskt – och jag tror att det sker fortfarande i dag – har vi inte tagit det riktigt på samma allvar att en 14-årig tjej inte dyker upp i skolan om hon är rom som om det är någon i majoritetsbefolkningen. Det är en av våra riktiga utmaningar på hemmaplan. Det är ingen bra idé att försöka uttrycka förståelse för en romsk familj när det slutar med att en 14-årig tjej inte går i skolan. Jämställdhetsperspektivet i detta är centralt.

Enligt Fredrick Federley är det finsalongsspråk. Vi har varit tydliga från Sveriges sida, från flera statsråds sida, och vi kommer att fortsätta att vara tydliga. Det kommer att bli en diskussion om fokus ska vara på mänskliga rättigheter och diskriminering eller om fokus ska vara på social och ekonomisk integrering. Båda kan behövas, men det är viktigt att ha ett MR-perspektiv i denna fråga. Det är faktiskt övergrepp på mänskliga rättigheter vi ser runt om i Europa.

Anf. 153 ORDFÖRANDEN:

Jag försöker sammanfatta med att säga inledningsvis att det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna som går ut på att Europeiska unionen inte bör engagera sig i frågan om romer och deras situation men att det i övrigt finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 21, Rapport om genomförandet av de grundläggande rättigheterna. Det är en informationspunkt.

Anf. 154 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

EU:s stadga om grundläggande rättigheter blev i och med Lissabonfördragets ikraftträdande juridiskt bindande. Den ska alltså respekteras och tillämpas av alla EU:s organ, i all EU:s verksamhet och av medlemsstaterna när de tillämpar EU-rätt.

Kommissionen har redan antagit en strategi för sin konkreta tillämpning av stadgan, och det gjorde man i oktober 2010. Strategin bygger på målsättningen att EU bör föregå med gott exempel för att göra de grundläggande rättigheterna verkningsfulla. Strategin innehåller såväl övergripande målsättningar som ett antal konkreta åtgärdsförslag. Bland annat avser kommissionen att internt stärka medvetandet om rättigheterna och

ta tydligare hänsyn till stadgan i lagstiftningsarbetet. Detta ska bland annat göras genom checklistor som alla medarbetare ska följa. Kommissionen satsar också på utbildning av sina medarbetare.

Vidare kommer kommissionen att skärpa sin bevakning av att medlemsstaterna följer stadgan när de tillämpar unionsrätten. Kommissionen avser att förbättra informationen till allmänheten och kommer årligen att lägga fram en rapport om tillämpningen av stadgan.

Nu är det kommissionens första rapport angående stadgan som kommer att presenteras på RIF-rådet den 12 april. Av rapporten framgår att EU-institutionerna måste klargöra när stadgan är tillämplig så att EU-medborgarna fullt ut kan nyttja sina rättigheter. Vidare framhålls det att syftet med rapporten är att stödja en effektiv och kontinuerlig implementering av stadgan, och det sker bland annat genom en dialog med Europaparlamentet och rådet.

Regeringen välkomnar rapporten och det kommande kunskapsutbytet med kommissionen i frågan. Vi vill naturligtvis bidra till att garantera att stadgan om grundläggande rättigheter efterlevs i alla delar i Europeiska unionen.

Anf. 155 JONAS SJÖSTEDT (V):

Stadgan har en lite märklig begränsning i och med att den bara är tillämplig på medlemsstaterna när den genomför EU-lagstiftning och att den inte får utvidga EU:s behörighet. Nu ska ju EU också signera Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Jag tänkte fråga ministern: Vad är mervärdet egentligen med stadgan när man väl har signerat Europakonventionen? Vad tillför man ytterligare med stadgan kontra Europakonventionen?

Det har varit en gammal diskussion om risken för rättskonkurrens mellan domstolarna i Strasbourg och i Luxemburg. Jag tänkte höra om regeringen har några synpunkter på det, om man ser några tendenser till att det skulle kunna utvecklas åt det hållet. Det vore ju inte direkt bra om man tog upp konkurrensen med Europarådet på det här området i den rättsliga prövningen.

Anf. 156 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Det är två delar i den frågan. Jag är lite förvånad över att Jonas Sjöstedt vill utvidga EU:s verksamhet här, men vi sätter det åt sidan.

Vi får väl se vad mervärdet blir av den grundläggande stadgan. Det är ofta så med MR-dokument och med den typen av arbete att en del blir mer verkningsfulla och slår igenom hårdare än vad vi kanske från början trodde. Europakonventionen om mänskliga rättigheter är ett sådant tydligt exempel, där man genom en rättspraxis i medlemsländerna har fått den som ett väldigt levande dokument, i grunden av EU, och även att unionsrätten i högre grad fokuserar på grundläggande rättigheter är bra.

Sedan har vi en anslutning av EU som är på gång till konventionsorganen i Strasbourg, och det har den svenska regeringen ställt sig bakom. Det är en nyordning såtillvida att det är klart att Strasbourg i Europakonventionen om mänskliga rättigheter har haft medlemsstater som medlemmar. Nu går man in även med unionen som medlem. Det pågår för närvarande ett arbete med hur vi säkerställer att vi inte får det Jonas Sjöstedt kallar rättskonkurrens. Jag skulle tycka att det vore olyckligt om vi

hamnade i en situation där domstolen i Strasbourg kommer till ett domslut och EU-domstolen till ett annat domslut. Det skulle inte stärka arbetet med mänskliga rättigheter. Däremot kommer det att bli så, tror jag, att unionen går in även i Strasbourg och Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Det tror jag är ett steg i rätt riktning.

2010/11:31

8 april

Anf. 157 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ministern får ursäkta, men jag tycker inte att jag fick svar. Vad konkret är mervärdet kopplat till Europakonventionen jämfört med stadgan? Vad tillför stadgan som man inte får genom att signera Europakonventionen? Jag är lite förvånad över den där gliringen som kom i början. Det är bara ett konstaterande av faktum att man ska signera Europakonventionen. Jag tycker att det är bra. Jag tycker att det är den man ska hålla på. Lite mer specifikt där.

Vad är regeringens modell för att undvika rättskonkurrens? Vilka strategiska tankar om det här har man?

Anf. 158 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Ja, jag är ledsn, men antalet dokument som är grundläggande i stadgan eller generellt sett när man antar ett MR-dokument eller kring grundläggande rättigheter är riktigt effektiva när de blir levande. Då frågar Jonas Sjöstedt: Vad tillförs det för mervärde? Ja, ett mervärde är nu att kommissionen lägger fram en första rapport. Man utbildar kommissionens medarbetare. Man lyfter frågor kring grundläggande rättigheter. Hur effektivt det där blir återstår lite grann att se, ärligt talat. Precis som jag drog jämförelsen med Europakonventionen om mänskliga rättigheter, är det nog få av dem som var med när Europakonventionen om mänskliga rättigheter trädde i kraft som förstod vilken väldig betydelse det faktiskt skulle ha för MR-arbetet i Europa. Det var få som när den ratificerades i Sverige begrep att den här ratifikationen skulle spela stor roll även för den svenska rättsutvecklingen, vilket den har gjort genom att Sverige har fått kritik från konventionsorganen.

Vi följer det arbete som nu pågår i Strasbourg. Jag kan i dagsläget inte säga mer än att vi bidrar i arbetet för att försöka se till att vi inte hamnar i en situation där vi får rättskonkurrens mellan EU-domstolen och domstolen i Strasbourg.

Jag har inte så mycket mer information.

Anf. 159 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 21. Vi tackar ministern med medarbetare för i dag.

5 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 24–25 februari 2011

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 11–12 april 2011

Anf. 160 ORDFÖRANDEN:

Det finns en A-punkt. Finns det någon som vill ställa några frågor med anledning av den A-punkten? Nej.

Då hälsar jag Tobias Billström och medarbetare välkomna hit. Det finns en återrapport från ett möte i slutet av februari.

Anf. 161 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det är trevligt att vara här. Det är helt riktigt att vi först har en återrapportering från RIF-rådet i Bryssel den 24–25 februari. De frågor som vi diskuterade vid vårt möte i februari, bland annat det gemensamma asylsystemet, situationen i Grekland och utvecklingen i Nordafrika, återkommer även på dagordningen för vårt kommande möte.

I fråga om återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet kunde vi i rådet enas om förslaget till avtalstext, och vi antog rådsslutsatser som uttryckte att avtalet skulle ingås så snart som möjligt. Turkiet meddelade dock efter rådsmötet att man å sin sida inte avsåg att underteckna eller ingå avtalet och motiverade sitt negativa besked med att EU inte hade gått Turkiet till mötes vad gäller deras krav på initiering av en process som ska leda till viseringsfrihet.

Anf. 162 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Först bara en liten anmärkning. I delar av återrapporten redogör man inte för vilken medlemsstat som säger vad, fast man gör det i den större delen. Jag tycker att det är en bra vana att ange det, så att vi får reda på de olika medlemsstaternas ståndpunkter.

Det refereras mycket i diskussionen till en Dublindom. Jag antar att det är en dom i EU-domstolen som man refererar till som har stor rättslig påverkan. Det är intressant och undrar hur ministern analyserar den domen, vad den handlar och hur den påverkar praxis.

Anf. 163 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Nej, den dom som man refererar till gäller inte vår egen domstol i Luxemburg, utan det är domstolen i Strasbourg, Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg. Jag har inte så mycket mer att elaborera kring det ämnet just nu.

Anf. 164 JONAS SJÖSTEDT (V):

Flera medlemsländer tar ändå upp den här domen. På vilket sätt påverkar den Dublinkonventionen eller tillämpningen av den? Den diskuteras ju på rådsmötet.

Anf. 165 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Då lämnar jag ordet till min planeringschef Ola Henrikson.

Anf. 166 Planeringschefen OLA HENRIKSON :

Den dom som det refereras till meddelades, precis som statsrådet sade, i Strasbourg. Det var en enskild – jag kommer inte ihåg vilken nationalitet klaganden hade – som först hade sökt asyl i Grekland och sedan tagit sig till Belgien, och belgiska myndigheter beslutade att tillämpa Dublinförordningen och skickade tillbaka honom till Grekland.

Europadomstolen kom då – i en dom som rörde både Belgien och Grekland – fram till att Grekland hade brutit mot de mänskliga rättigheterna i artikel 3 i Europakonventionen när det gäller mottagningsförhållandena i det grekiska asylsystemet och förhållandena i de grekiska förvaren och att Belgien genom att återsända den enskilda asylsökanden till Grekland hade brutit mot de mänskliga rättigheterna.

Det är en dom som får betydelse även för andra Europarådsmedlemsstater än de berörda. Det innebär att återsändande till Grekland enligt Dublinförordningen inte förekommer i någon omfattning efter detta, eftersom man tolkar domen så. Det är en generell dom på det sättet att det som rör mottagandeförhållandena i Grekland är sådana.

Därför blir det naturligtvis en diskussion om domen, och flera medlemsstater har på politisk nivå meddelat hur man ska hantera detta. I det svenska systemet finns det beslut från Migrationsverket och en dom från Migrationsöverdomstolen som följer Europadomstolens dom.

Anf. 167 ORDFÖRANDEN:

Då lägger vi med detta återrapporten till handlingarna.

Vi går vidare till punkt 3, Det gemensamma europeiska asylsystemet.

Anf. 168 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under den här punkten kommer ordförandeskapet att informera RIF-rådet om läget i förhandlingarna om rättsakterna i det gemensamma europeiska asylsystemet. I likhet med det belgiska ordförandeskapet under hösten har arbetet under det ungerska ordförandeskapet främst varit inriktat på Dublinförordningen och skyddsgrundsdirektivet. Det förslag som kommissionen lade fram om ändringar i Eurodacförordningen i oktober förra året har även diskuterats.

Vad gäller skyddsgrundsdirektivet har rådet nyligen gett det ungerska ordförandeskapet mandat att inleda trilogsamtal med Europaparlamentet. Förhandlingarna om Dublinförordningen har även de gått framåt, men det finns ännu inte någon gemensam position i rådet.

Som jag redan tidigare har berättat aviserade kommissionen vid råds-mötet i november att den skulle komma med nya, mindre detaljerade och mer kostnadseffektiva ändringsförslag under 2011 i fråga om asylprocedurdirektivet och mottagandedirektivet, och vi väntar nu på dessa nya förslag.

Arbete pågår också med att etablera det nya europeiska stödkontoret för asylfrågor. Stödkontoret är placerat på Malta och ska vara operativt från och med juni i år. Redan nu är dock stödkontoret verksamt och fokuserar på de reformer som ska göras av det grekiska asylsystemet. Jag återkommer till det arbetet lite senare.

Arbetet med det gemensamma asylsystemet fortsätter alltså med små steg framåt, både när det gäller lagstiftning och i fråga om det praktiska samarbetet.

Till sist vill jag nämna det förslag till EU-gemensamt vidarebosättningsprogram som förhandlades under det svenska ordförandeskapet och som utmynnade i en i huvudsak överenskommen text mellan medlemsstaterna. Under förra våren röstade Europaparlamentet igenom ett betänkande som i stora delar ligger i linje med rådets och kommissionens inställning men som innebär att ytterligare förhandlingar krävs mellan institutionerna i begränsade delar av förslaget.

Det är framför allt en fråga som vållar bekymmer. Europaparlamentet vill ha ett annat beslutsförfarande för att fastställa de gemensamma årliga prioriteringarna för vidarebosättningsprogrammet än det förfarande som kommissionen har föreslagit och som har accepterats inom ramen för förhandlingarna i rådet. Rådet och kommissionen vill i stället se en reglering som bland annat innebär en snabbare process, något som är avgörande för att programmet ska fungera.

Tyvärr har varken det belgiska eller det ungerska ordförandeskapet lyft fram vidarebosättningsprogrammet som en prioriterad fråga, och det är därför oklart när förhandlingarna mellan institutionerna om de utestående frågorna kan påbörjas och programmet komma på plats.

Anf. 169 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Tack, statsrådet, för föredragningen!

Jag har en mer övergripande fråga. I programmet pratar man återigen om "olaglig migration". Vi har flera gånger från socialdemokratisk sida betonat att asylrätten verkligen måste värnas och att alla enligt Genèvekonventionen har rätt att pröva sin sak.

När statsministern var hos oss inför det senaste toppmötet hade vi också en diskussion om detta. Då sade statsministern att "olaglig migration" var en olycklig översättning. Då är min fråga hur statsrådet ser på detta.

Anf. 170 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Den här diskussionen hade vi i socialförsäkringsutskottet i går. Jag konstaterade att Lissabonfördraget använder ett språk som vi är bundna av. Där använder man den här termen. I bredare rådsslutsatser, som vi använder i till exempel RIF-rådet, kan man naturligtvis använda sig av en annan formulering.

Men Lissabonfördraget är Lissabonfördraget – så är det.

Anf. 171 MARIE GRANLUND (S):

Då måste man konstatera att statsministern faktiskt hade fel när han var hos oss.

Anf. 172 ORDFÖRANDEN:

I Lissabonfördragets artikel 79 punkt 2 c talas det om "illegal immigration" – det är riktigt.

Anf. 173 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! När punkten om ett gemensamt europeiskt asylsystem har varit uppe tidigare har vi tillsammans med Miljöpartiet anmält av-

vikande mening. Det är på kända ståndpunkter som Eurodac, systemet med sambandsmän och möjligheterna att söka sig hit på laglig väg.

Jag vill bara – utan att behöva upprepa alla sakargument – markera att vi vidhåller de uppfattningarna.

2010/11:31

8 april

Anf. 174 EVA-LENA JANSSON (S):

Herr ordförande! Det stämmer att vi hade diskussion om detta i går. Men jag blev aldrig klar över då och blev inte heller klar över nu, när ministern svarade på frågan, vad som skiljer mellan begreppen.

Det vi påpekade var att statsministern var ganska tydlig med att det handlade om översättningsproblematik.

Då blir frågan: När kommer man att använda begreppet ”olaglig migration” respektive ”irreguljär migration”? När skiljer det sig åt? Kan statsrådet exemplifiera, så att vi förstår när det ska stå ”olaglig” och när det ska stå ”irreguljär”.

Jag har inte uppfattat vad statsrådet anser är olaglig migration. Det är viktigt att vi på något sätt får ett begrepp från statsrådet, som uttolkar vad som är rätt och inte rätt, eftersom statsministern hade en annan uppfattning när han var här.

Anf. 175 MARIA FERM (MP):

Jag vill bara säga att Miljöpartiet håller fast vid tidigare ståndpunkter om det gemensamma asylsystemet.

Sedan måste jag ge mig in i begreppsdiskussionen om ”olaglig” och ”irreguljär”. Jag tycker att det är beklagligt att EU använder sig av sådant språk, och jag tror att vi är få som vill använda det i Sverige.

Jag vill verkligen skicka med en uppmaning om att i alla de fall där det går använda sig av andra begrepp, som ”irreguljär”. Det är positivt – vi bör eftersträva att använda sådana begrepp i stället.

Anf. 176 FREDRICK FEDERLEY (C):

Herr ordförande! Återigen kan det vara så att jag tar mig vatten över huvudet. Nu får mer rättskunniga korrigera mig om jag har helt fel, men om vi ser hur debatten har varit i Sverige pratade man för några år sedan bara om ”olaglig migration”. Det var den term som användes precis rätt igenom.

Men i och med att vi har haft en begreppsutveckling och har funderat på vad det innebär säger vi från nästan samtliga partier att ingen migrant är illegal – däremot kan man migrera utanför det legala systemet och därmed vara ”irreguljär”.

Min fråga är: Kan det inte vara så att när Lissabonfördraget arbetades fram var termen ”illegal” den term som användes, och sedan har det kommit att utvecklas i diskussionen så att man använder ”irreguljär”. Det är den senare termen som jag tycker att svenska regeringen och svenska riksdagen ska använda.

Fördragsändringar är inte så lätta att harva igenom. Med tiden kommer förändringar i semantik och begreppsanvändning.

Jag håller helt med Maria Ferm om att vi ska använda ”irreguljär”. Även om det är lite utanför diskussionen så är det inte oviktigt vilka begrepp vi använder, för det sätter normer, standarder och värderingar.

Anf. 177 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Den här artikeln har funnits med hela vägen över Amsterdamfördraget och Maastrichtfördraget. Precis som ordföranden läste upp står det att man ska bekämpa olaglig invandring. Vi kan tycka att det är en bra idé eller en dålig idé, men det är i alla fall så det står. Jag får nog utgå från att statsministern – oavsett vem som är statsminister – inte lusläser fördragstexterna.

Det kan också vara värt att komma ihåg att både Maria Ferm och Fredrick Federley naturligtvis är på rätt spår. Det är ju så här Sverige har valt att hantera frågan. Vi pratar om "irreguljär", eftersom vi tycker att det är ett mer passande begrepp, i synnerhet i dessa dagar, när vi mer och mer påminns om att de migrationsströmmar som kommer till oss är *mixed flows* och det handlar om olika typer av migranter som har olika skäl för att komma. Då är det mycket mer passande att använda en sådan term som "irreguljär".

Men där fördraget gäller – det får jag väl säga till Marie Granlund och Eva-Lena Jansson – där gäller också den här formuleringen. Det kan vi inte göra särskilt mycket åt, om vi nu inte vill skriva om fördraget. Men precis som Fredrick Federley sade är det ett något mer omfattande projekt.

Anf. 178 ORDFÖRANDEN:

Här kan man säga att det av statsrådet har gjorts ett prejudicerande uttalande om att vi i svenska sammanhang numera egentligen använder begreppet "illegal" i innebörden "irreguljär" – eller?

Anf. 179 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Vi är sparsamma med att använda "olaglig", men där fördraget säger "olaglig" binder oss Lissabonfördraget. När vi gör rådsslutsatser eller motsvarande, där Sverige utvecklar en ståndpunkt, använder vi begreppet "irreguljär". Så skulle jag säga, utan att föregripa ordförandens sammanfattning av diskussionen.

Anf. 180 ORDFÖRANDEN:

Jag tycker att det var ett alldeles utmärkt klargörande. Är det någon annan som har synpunkter på detta?

Anf. 181 EVA-LENA JANSSON (S):

Jag ställde en fråga till statsrådet, och jag hade hoppats att han skulle klargöra vad skillnaden var mellan "olaglig" och "irreguljär" migration. Det vore intressant att få höra statsrådets definition, så att jag vet när det borde stå "irreguljär" eller när det ska stå "olaglig", för det är Justitiedepartementets papper vi hela tiden får och där man använder de olika begreppen. Jag har inte kunnat hitta någon tydlig linje för när begreppen används. Det var därför jag ställde frågan till statsrådet i går och i dag.

Anf. 182 ORDFÖRANDEN:

Jag vet inte om statsrådet vill försöka igen.

Anf. 183 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Jo, absolut. Det är alltid spännande med fördragsrättsliga frågor, för det är det vi diskuterar i det här sammanhanget. Och eftersom detta är en fördragsrättslig fråga måste man komma ihåg att när EU försöker skapa definitioner utgår man från denna term.

Vi i Sverige – och det var ju också vad jag sade när jag svarade eller, så att säga, tog in vad både Maria Ferm och Fredrick Federley sade – anser att man måste vara försiktig och tala om mixed flows. Därmed landar man ofta i begreppet irreguljär invandring, alltså sådan invandring som sker utanför ramen. Människor kan komma på olika varianter. De kan vara asylsökande eller arbetskraftsmigranter och så vidare. Ibland söker man tillstånd, ibland inte.

Men att försöka hitta en definition på det här som kontramanderar Lissabonfördraget tänker inte jag göra här och nu. Jag tänker hålla mig till våra ambitioner när det gäller rådsslutsatser och den politik som vi formar i Sverige, och den ser ut på det vis som jag har redogjort för.

Anf. 184 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 3.

Då går vi vidare till punkt 17, Södra grannskapsregionen. Där finns det slutsatser utdelade på bordet. Det här har också varit uppe i socialförsäkringsutskottet.

Anf. 185 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Den här punkten om södra grannskapsregionen är en uppföljning till Europeiska rådets möten den 11 mars och den 24–25 mars då situationen i Libyen och södra grannskapet diskuterades. Kommissionen förväntas också tala om humanitära aspekter, skydd av civila och nästa steg. Frontex ska tala om sin roll.

Ordförandeskapet har även med kort varsel presenterat ett utkast till rådsslutsatser med förhoppning om ett antagande vid mötet på måndag. Vi sände över detta utkast till nämnden i går.

I den deklaration som antogs vid det extrainkallade Europeiska rådet den 11 mars och i slutsatserna från Europeiska rådet den 25 mars har fokus främst legat på kortsiktiga åtgärder. Det handlar i första hand om humanitärt bistånd, stöd till länderna i regionen för att förbättra gränskontrollerna, utökade resurser till Frontex, åtgärder för att underlätta för migranter att återvända till sina hemländer och solidaritet med de medlemsstater som är mest berörda av migrationsströmmar.

Rådet och kommissionen uppmanas också att inför Europeiska rådet i juni presentera en plan för hur kapaciteten att hantera migrations- och flyktingströmmar ska utvecklas. Europeiska rådet framhåller även vikten av att främja arbetet med EU:s globala ansats för migration, med särskilt fokus på partnerskap för rörlighet, och kommissionen uppmanas att innan Europeiska rådet i juni presentera förslag också om det.

Ordförandeskapets utkast till rådsslutsatser ligger i linje med vad som har sagts i Europeiska rådet. I slutsatserna betonas bland annat även vikten av att ge skydd till dem som behöver det, och vidarebosättning framhålls som ett viktigt instrument för att dela ansvaret för skyddsbehövande med länderna i regionen.

Kommissionären Cecilia Malmström har också skrivit ett brev till oss ministrar om åtgärder i södra grannskapet, som i huvudsak återspeglar slutsatserna från Europeiska rådet och utkastet till rådsslutsatserna.

Jag kan konstatera att situationen i det södra grannskapet är fortsatt osäker, och det är oklart vilka konsekvenser som vi kommer att få se den närmaste tiden, bland annat i form av migrationsflöden från regionen. Vi har de senaste två månaderna sett migrationsströmmar till främst Italien, men även till Malta, från Nordafrika, i första hand från Tunisien.

Den 20 februari inleddes genom Frontex den EU-gemensamma operationen EPN Hermes 2011, i syfte att hjälpa till vid gränskontrollerna i Italien. Den stora majoriteten av dem som kommit till Italien är unga tunisiska män som vill arbeta, och bara ungefär en femtedel har sökt internationellt skydd.

Den senaste tiden har det också börjat komma båtar till Italien och Malta direkt från Libyen med personer som kan ha skyddsbehov – vi har alla hört om den tragiska båtolucky i går.

För människor i behov av skydd, som finns i migrationsströmmarna, ska naturligtvis internationella förpliktelser på asylområdet efterlevas. Men vi har ännu inte sett en massiv inströmning av fördrivna människor till EU från Nordafrika. I dagsläget har vi därför inte en sådan situation där det är aktuellt att till exempel tillämpa massflyktsdirektivet. Men skulle en sådan situation uppstå tycker jag att det är viktigt att medlemsstaterna tar ett gemensamt ansvar. Massflyktsdirektivet är *ett* instrument som då måste övervägas tillsammans med andra åtgärder.

När en medlemsstat utsätts för en stor inströmning av flyktingar kan man ansöka om bidrag från Flyktingfonden för att kunna vidta akuta åtgärder i en sådan situation. Det finns även en möjlighet att genom det nyupprättade stödkontoret för asylfrågor, EASO, få hjälp av asylexpertter från andra medlemsstater. Det kan röra sig om personer som har erfarenhet av både asylprövning och mottagande av asylsökande. Sverige har där genom Migrationsverket bidragit till en reserv som finns tillgänglig att skicka ut. Stödkontoret håller just nu på att komma i gång med sin verksamhet och kommer i framtiden att vara ett bra stöd i sådana här situationer.

I sammanhanget är det positivt att det på Europeiska rådets uppmaning ska utarbetas en plan för hur kapaciteten att hantera migrations- och flyktingströmmar ska utvecklas.

Hittills har ungefär 440 000 personer lämnat Libyen och rest in i grannländerna, framför allt Tunisien och Egypten. De flesta har återvänt till sina hemländer. Runt 86 000 personer har evakuerats med hjälp av IOM och UNHCR. Antalet människor som vistas i läger i gränsområdena har därför minskat betydligt. Men det är fortfarande en stadig inströmning av tredjelandsmedborgare från Libyen till både Tunisien och Egypten, och för närvarande befinner sig ungefär 14 000 människor i gränsområdena under besvärliga omständigheter.

En del av dessa behöver hjälp att ta sig till sitt hemland. Men det finns även personer som enligt UNHCR har behov av skydd. Från svensk sida anser vi att det på kort sikt är angeläget att EU ger fortsatt humanitärt bistånd till området och stöder arbetet med att evakuera tredjelandsmedborgare som vill återvända hem.

Sverige har genom humanitärt bistånd bidragit med över 50 miljoner kronor för att stödja arbetet vid gränserna till Libyen och därmed möjliggjort att gästarbetare kan återvända till sina hemländer. Sverige kommer även inom den ordinarie kvoten för vidarebosättning att ta emot 200 skyddsbehövande.

Sverige framhåller också att det är angeläget att nå en överenskommelse om ett gemensamt EU-vidarebosättningsprogram så snart som möjligt för att på så sätt öka antalet vidarebosättningsplatser inom EU, vilket även Cecilia Malmström betonar i sitt brev.

Från svensk sida betonar vi även vikten av att kortsiktiga åtgärder kompletteras med långsiktiga insatser med utgångspunkt i EU:s globala ansats för migration.

Anf. 186 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Herr ordförande! Jag skulle kanske vilja veta lite mer just när det gäller vidarebosättningen. Det är ju en fråga som Sverige har drivit ganska tydligt i EU-sammanhang. Och vi är ett land som både egentligen numerärt och, framför allt, i förhållande till storleken tar ett väldigt stort ansvar.

Det står också nämnt i den svenska slutsatsen att man tycker att vi ska försöka komma till skott, så att säga. Men frågan är då hur det är med tidsaspekten. Statsrådet beskrev lite grann att det pågår en förhandling och en diskussion på vissa områden. Men om man då ser att vi har en reell situation runt Medelhavet är det också lite intressant att åtminstone få höra någonting, om det går att definiera när man kan komma fram till överenskommelser.

Anf. 187 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Jag skulle vilja säga att vi inte riktigt håller med regeringen när det gäller det här med vidarebosättningsprogram. Vi anser att man i stället skulle ge Frontex och UNHCR mer resurser, som behövs för att styra flyktingströmmarna till Tunisien och Egypten. För det måste finnas beredvillighet att omlokalisera flyktingar från Europa till kvalitetssäkra flyktingläger i Nordafrika. Det är vår ståndpunkt i den här frågan, och vi anmäler avvikande mening utifrån det här.

Anf. 188 ORDFÖRANDEN:

Om jag uppfattade det rätt vill Sverigedemokraterna i stället för de åtgärder som statsrådet redogjorde för ha mer resurser till Frontex och UNHCR. Är det så jag ska uppfatta det?

Anf. 189 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Ja, man ger alltså större resurser till Frontex och UNHCR för att styra flyktingströmmarna.

Anf. 190 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! När det gäller Mikael Cederbratts fråga om vidarebosättningssystem är det väldigt viktigt att komma ihåg att de människor som befinner sig på plats nere i gränsområdena, vid den tunisiska och

libyska gränsen och vid den egyptiska och libyska gränsen, är människor som också har ett väldigt blandat ursprung.

Där finns de som är gästarbetare och som vill tillbaka till sina hemländer. Sverige har varit mycket aktivt för att försöka hjälpa till med att flyga tillbaka till exempel människor till Bangladesh, som tidigare har varit gästarbetare i Libyen och som av förklarliga orsaker vill lämna det landet och åka hem. Men så har vi de här 14 000, som jag nämnde i redogörelsen, där det finns människor som har skyddsbehov, och det är UNHCR som har gjort uppskattningen av hur många de är.

Vår bedömning är att vi genom att använda vår vidarebosättningskvot, en del av den, kan göra en insats för de här människorna, som annars riskerar att fastna i ett väldigt tufft läge, i läger där det kan råda både vattenbrist och risk för epidemier och motsvarande. Det är alltså en viktig åtgärd.

Men sedan sätter Mikael Cederbratt fingret på en väldigt viktig punkt. Det här måste naturligtvis länkas in i den stora diskussionen om att till skapa ett gemensamt europeiskt vidarebosättningssystem. Jag kan bara beklaga att EU:s institutionella maskineri i det här fallet har hakat upp sig på den vanliga kontroversen mellan Europaparlament och råd om vem som egentligen ska bestämma mest. Det känns som att det är det som är den stora frågan i det här sammanhanget.

Jag kan väl egentligen bara vädja till alla som sitter här i rummet om att de ska kontakta sina respektive Europaparlamentariker och försöka påverka dem för att lösa upp knuten.

Jag tror inte att den modell som Europaparlamentet har föreslagit, som går ut på att man ska ha ett mycket omständligt förfarande för att kunna hantera den här kvoten, är särskilt tekniskt genomförbar. Jag tror att man måste operera med en modell där man mycket snabbt kan fatta beslut i stället för att man ska ha ett samrådsförfarande mellan råd och parlament och kommission om prioriteringar i programmet. Det tror inte jag på.

Min kommentar kan bara bli att vi i det här läget borde släppa lite mer på prestigen och försöka komma fram med en mer positiv hållning i det här sammanhanget. Man får inte lov att glömma bort att om alla 27 medlemsstater skulle ställa upp och göra sin del av jobbet skulle väldigt många människor kunna få ett bättre liv. Så vidarebosättningsfrågan är ingen liten detalj i det här sammanhanget.

Margareta Sandstedt säger jag inte så mycket om i det här sammanhanget, för jag tror att det är nödvändigt med vidarebosättning. Jag tror inte att utökade resurser till vare sig Frontex eller UNHCR i det här sammanhanget kan hjälpa de 14 000 människor som faktiskt befinner sig i beråd, men det kan däremot ett vidarebosättningsprogram som är väl fungerande.

Anf. 191 EVA-LENA JANSSON (S):

Med hänvisning till det statsrådet säger, och kommentaren till det som kommissionär Malmström hade tagit upp, om behovet av att eventuellt aktualisera massflyktsdirektivet, föreslog och framförde vi i går i socialförsäkringsutskottet en avvikande mening som vi naturligtvis framhåller också här om att EU bör ha beredskap för att aktualisera massflyktsdirektivet.

Jag skulle gärna vilja att statsrådet kommenterade hur stort antalet personer behöver bli i den här regionen för att massflyktsdirektivet ska vara aktuellt. Nu pratade statsrådet om 14 000 människor, men när blir det massflykt?

2010/11:31

8 april

Anf. 192 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Ja, det är väl just det som är den springande punkten. Det är precis som jag sade i socialförsäkringsutskottet i går. Blott det faktum att det inte finns några angivna siffror i massflyktsdirektivet gör att det är omöjligt för mig att här i dag lämna mer precisa svar än vad jag gjorde i går i socialförsäkringsutskottet.

Men man kan konstatera att direktivet är tillämpligt om det föreligger en massiv tillströmning och, i det här sammanhanget, det rör personer som behöver skydd.

Det förutsätter både ett betydande antal och ett generellt behov av skydd i gruppen. Tittar man på hur läget ser ut nu och de siffror som vi har framför oss har majoriteten av de människor som har kommit varit tunisier. Det är ungefär i storleksordningen 20 000 som har kommit till Italien.

De tunisierna kan återvända till Tunisien. De är inte fördrivna från sitt land. De har frivilligt valt att lämna Tunisien för att komma till EU. Redan där ser vi ett problem med massflyktsdirektivet. Av dem som återstår är det ungefär 800 som till exempel har kommit till Malta. Sverige tog emot 32 000 asylsökande förra året. Det ger kanske lite proportioner på debatten.

Sedan får man inte lov att glömma bort att i de överläggningar som har ägt rum i Coreper i går – jag har tittat i protokollet – har kommissionen förklarat att man inte anser att det i dag föreligger ett behov av att aktivera massflyktsdirektivet. Man gör inte bedömningen att situationen i dag ser sådan ut.

Det tycker jag lämnar ett bra stöd för den svenska ståndpunkten att vara avvaktande men ändå säga, som ett direkt svar på frågan från Eva-Lena Jansson, att EU alltid har beredskap i de här frågorna. Det följer av sakens natur. Vi behöver inte fatta ett specifikt beslut om detta.

Anf. 193 ORDFÖRANDEN:

Jag ska läsa upp den avvikande meningen som Socialdemokraterna anmälde i utskottet i går. Den lyder som följer. Förutom att man stöder regeringens förslag till svensk ståndpunkt vill man lägga till: EU bör också ha beredskap att aktualisera massflyktsdirektivet.

Anf. 194 MARIA FERM (MP):

Herr ordförande! Också jag tycker att den svenska ståndpunkten i mångt och mycket är väldigt bra. Det är positivt att vi tydligt säger att vi till exempel respekterar asyldrätten, fortsätter med humanitärt bistånd och att genomföra vidarebosättningsprogrammet och så vidare är prioriteringar.

Däremot ser jag inget hinder mot att Sverige även i det här läget ställer sig positivt. Ifall det kommer en situation där EU behöver använda sig av massflyktsdirektivet är vi positiva till det eller har en beredskap för det. Jag passar därför på att ansluta mig till Socialdemokraternas av-

vikande mening i den här frågan även om jag i övrigt håller med om regeringens ståndpunkt.

Jag vill också passa på att följa upp den avvikande mening som Miljöpartiet och Vänsterpartiet hade i socialförsäkringsutskottet om att ställa krav vad gäller utbildning i grundläggande rättigheter, EU-lagstiftning, internationell rätt och tillgång till internationellt skydd för den personal som deltar i Hermesoperationerna i Medelhavet just nu.

Anf. 195 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Jag vill även uttrycka Vänsterpartiets stöd för den socialdemokratiska avvikande meningen om beredskapen för att använda massflyktsdirektivet. Jag tycker att det är en viktig principiell markering från Sveriges sida. Precis som Miljöpartiet lyfter jag även fram den andra avvikande meningen från berört utskott.

Anf. 196 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Förlåt att jag bryter in i talarordningen, men jag tycker att detta är viktigt. Jag måste ställa en fråga till Maria Ferm. Socialdemokraternas ställningstagande och det ställningstagande som gjordes i SfU i går av Vänsterpartiet ser lite olika ut.

I går sade man i SfU, om jag tittar i protokollet, från Vänstern och Miljöpartiet: Vi anser dessutom att den svenska ståndpunkten bör tydliggöras med att Sverige ställer sig positivt till ett användande av massflyktsdirektivet. Medan Socialdemokraterna säger: EU bör också ha beredskap att aktualisera massflyktsdirektivet.

Det är två lite olika ställningstaganden. Eftersom jag gärna vill ha en klar ståndpunkt med mig tillbaka ned till Luxemburg vore det bra om vi fick en klarifiering på den här punkten.

Anf. 197 ORDFÖRANDEN:

Vi ska försöka att utröna detta.

Anf. 198 EVA-LENA JANSSON (S):

Det blir intressant om man lyssnar på vad statsrådet säger. Statsrådet håller med i sak att EU bör ha beredskap att aktualisera massflyktsdirektivet. Då har jag svårt att förstå varför inte det skulle vara en del av regeringens ståndpunkt. Jag skulle väldigt gärna vilja veta varför herr Billström och regeringen inte vill ha med den frågan.

Anf. 199 FREDRICK FEDERLEY (C):

Jag måste säga något för att bringa klarhet i vad vi egentligen diskuterar. Det finns ett massflyktsdirektiv. Det kommer att aktiveras i den händelse man upplever att det finns en massflykt. Det är inte juridiskt definierat till exakt hur många tusentals personer det är.

Det är säkerligen så att det i förarbetena, återigen utan att jag har läst detaljerna, finns beskrivet att i händelse av att det till Europeiska unionen kommer väldigt många personer och när en särskild situation har uppkommit bör man ta ett gemensamt ansvar enligt detta direktiv.

Min fråga direkt till Eva-Lena Jansson är, så att jag förstår vad det är vi diskuterar: Anser Eva-Lena Jansson att det finns en massflykts-situat-

ion från Libyen? Vad var det i så fall vi hade från Irak för några år sedan?

Har Sverige konstant en massmigrationssituation till Sverige? Det är vad man indirekt säger i så fall eftersom det kommer fler asylsökande till Sverige än vad det nu är personer som lämnar Libyen. Jag tycker att vi måste klara ut det så att vi förstår.

Är det bara fråga om oppositionens vilja att få regeringen att säga att uppstår situationen, vilket den kanske inte har gjort, så ska man agera? Eller är oppositionens mening att vi nu har den här situationen och därför ska man agera enligt detta direktiv? Det är en liten skillnad där som jag skulle vilja få ett svar på.

Anf. 200 EVA-LENA JANSSON (S):

Vi tar allvarligt på vad ansvarig kommissionär säger. Det är Cecilia Malmström som lyfter upp frågan om EU:s massflyktsdirektiv. Det är därför som vi ställer frågan varför det inte finns med i regeringens ståndpunkt.

Vi tycker att det borde finnas med att EU ska ha en beredskap vid en situation. Vi har lyssnat på vad regeringen har sagt. Begreppet är att det inte är en massflykt. Men vi tycker att man ska ha en beredskap för att kunna agera. Det är därför vi säger det.

Vi tyckte att det var ganska allvarligt när EU-kommissionären med ansvar för frågorna lyfter upp det. I de här frågorna har Cecilia Malmström som jag uppfattat det ganska stort förtroende hos regeringen. Vi tar den här frågan på största allvar.

Anf. 201 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att vi alla tar frågan på största allvar. Ministern sade att frågan om massflyktsdirektivets tillämpning var alltid aktuell.

Anf. 202 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Med anledning av ministrarnas påpekande här om att det fanns lite oliklydande avvikande meningar vill jag säga att Vänsterpartiet alltid är ett väldigt pragmatiskt och samarbetsinriktat parti. I det här fallet ansluter vi oss till den socialdemokratiska avvikande meningen som vi tycker var väldigt välbalanserad för att lyfta fram detta med beredskapen.

Anf. 203 MARIA FERM (MP):

Från Miljöpartiets håll kan vi göra samma sak.

Jag tänkte kommentera varför det kan vara rimligt att uttala någonting sådant i regeringens ståndpunkt. Även om man inte kan se att massflyktsdirektivet är applicerbart på dagens situation ser vi ändå redan att det finns länder i EU som kanske vill gå i motsatt riktning. De är väldigt rädda för den tid då det skulle kunna komma en massflyktsinströmning till EU. Redan nu har Frankrike stängt den fransk-italienska gränsen för att man är rädd att personer från Tunisien ska ta sig till Frankrike och försöka att söka arbete där.

Jag tror att en rimlig hållning från den svenska regeringen borde vara denna. Detta är just med tanke på att det finns lite olika uppfattningar inom EU och kanske lite olika prioriteringar. Vi borde säga att i fall det

2010/11:31

8 april

kommer en situation där det krävs att ett sådant direktiv används är vi från Sveriges håll väldigt positiva till att stötta människor på detta sätt.

Anf. 204 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Det hänvisas till kommissionär Malmström. Men jag tror mig komma ihåg att statsrådet nämnde någonting om ett brev som var tillsänt regeringen. Man kanske kunde höra lite om vad det brevet innehöll.

Anf. 205 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Det är inte riktigt lätt att förstå vad det är oppositionen vill i det här sammanhanget. Vi börjar med Mikael Cederbratts iakttagelse om brevet som skickades över. Även Eva-Lena Jansson refererade till det. I det brevet stod det ingenting i riktning mot att det skulle finnas ett extra behov av att aktualisera detta.

I går när frågan var uppe i Coreper avslutade till och med kommissionen enligt den Coreperrapport jag har framför mig här med att förklara att rekvisiten i massflyktsdirektivet inte var uppfyllda. Varför vi skulle aktualisera den här frågan och ha beredskap förstår jag inte, måste jag säga.

Det är viktigt att komma ihåg att eventuella andra problem som kan tänkas finnas i relationer mellan medlemsstater, Maria Ferm refererade till Frankrike och så vidare, inte har någon som helst koppling till frågan om massflyktsdirektivet.

Massflyktsdirektivet handlar enbart om asylsökande och de möjligheter som ska kunna finnas för att pröva sådana ansökningar och sedan väga in eventuellt andra aspekter när det gäller fördelningen av dessa, en så kallad reallokering över unionen. Det är en helt annan typ av diskussion.

Anf. 206 MARIE GRANLUND (S):

Jag tycker nog att statsrådet har en något raljant hållning som kanske inte bådär gott för det framtida samarbetet om det inte är som så att man redan nu har bestämt sig för att basera sina politiska ställningstaganden eller driva igenom dem med hjälp av Sverigedemokraterna.

Det råder uppenbarligen olika uppfattningar om massflyktsdirektivet behöver tillämpas. Vi tycker att det är väldigt viktigt att framhålla det. Det är viktigt vad olika kommissionärer uttrycker. Därför har vi den ståndpunkten. Det borde inte vara så orimligt för regeringen att acceptera det.

Anf. 207 ORDFÖRANDEN:

Jag försöker att sammanfatta det på följande sätt. Det finns två avvikande meningar. Den första är från Sverigedemokraterna. Den går ut på att i stället för att engagera sig i ett vidarebosättningsprogram bör Sverige agera för att Frontex och UNHCR får mer resurser. Är det riktigt uppfattat? Det är det.

Den andra avvikande meningen rör massflyktsdirektivet. Det är ett upprepanande av Socialdemokraternas ställningstagande i socialförsäkringsutskottet. Det lyder som följer: EU bör också ha beredskap att aktualisera massflyktsdirektivet.

De är de två avvikande meningarna som jag har uppfattat finns. Även med hänsyn tagen till dem finner jag att det finns stöd i nämnden för regeringens position under punkt 17, Södra grannskapsregionen.

Därmed går vi vidare till punkt 19, Grekland.

2010/11:31

8 april

Anf. 208 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Vi förväntar oss även vid detta råd en uppdatering av läget vad gäller genomförandet av den handlingsplan för migrationshantering och asylreform som Grekland presenterades i höstas för att komma till rätta med den allvarliga situation som uppstått.

Strax efter RIF-rådet i februari utplacerade Europeiska stödkontoret för asylfrågor, EASO, ett team i Grekland i syfte att under fyra veckor utarbeta en operativ plan för hur stödinsatserna för Grekland ska genomföras. Sverige deltog i detta team genom en utsänd asylexpert från Migrationsverket.

Den operativa planen som teamet tog fram har undertecknats av EASO:s verkställande direktör och den ansvarige grekiske ministern. Förhoppningen är nu att stödinsatserna ska kunna komma i gång så snart det är möjligt främst genom utplaceringen av stödteam med asyle experter i Grekland men också utbildningsinsatser för de grekiska tjänstemän som arbetar i asylprocesserna.

Jag vill här också passa på att nämna den helt avgörande roll som UNHCR spelar i utvecklingsarbetet på plats i Grekland. Den bidrar sedan den svåra situationen uppdagades med mycket kunnig personal i asylprocessen och genom specialanpassade utbildningsinsatser.

Jag ser positivt på att det faktiska genomförandet av handlingsplanen nu kan inledas. Situationen i Grekland är mycket allvarlig. Den påverkar såväl den enskildes rättssäkerhet som förtroendet för hela det gemensamma europeiska asylsystemet. Det är ytterst angeläget att handlingsplanen genomförs effektivt.

Som jag nämnt tidigare är vi från svensk sida beredda att bidra på såväl utbildningsområdet genom European Asylum Curriculum som med erfarenheter gällande effektiv ärendehantering och mottagande. Sverige har genom Migrationsverket anmält 20 experter till den asylreserv varifrån stödteamen kommer att sammanställas.

Låt mig till sist än en gång understryka att det kommer att krävas stora ansträngningar och politisk vilja från den grekiska sidan för att ta emot och tillvarata det stöd som erbjuds och använda det på effektivt sätt. Det är de grekiska myndigheterna som bär ansvaret för reformerna.

Anf. 209 ORDFÖRANDEN:

Jag kanske ska tillägga att detta är en informationspunkt. Om ingen begär ordet tackar vi för informationen.

Vi går vidare till punkt 3 under den gemensamma kommittén – informationssystemet för viseringar.

Anf. 210 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Även vid detta råd ska vi få en lägesrapport om viseringsinformationssystemet VIS. Men jag hänvisar för tids vinnande i dag till det skriftliga underlaget.

2010/11:31
8 april

Anf. 211 ORDFÖRANDEN:
Även detta är en informationspunkt. Om ingen begär ordet tackar vi
för informationen.
Tack så mycket för i dag!

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 24–25 februari 2011

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 11–12 april 2011

Anf. 212 ORDFÖRANDEN:

Mycket välkommen, statssekreterare Magnus Graner med medarbetare! Min första fråga går delvis till kansliet: Finns det några A-punkter som det eventuellt kan ställas frågor om? Det finns tydligen en sådan. Jag finner inte att någon har någon fråga om denna punkt.

Vi går då vidare och frågar om statssekreteraren vill inleda med återrapporten.

Anf. 213 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Justitieminister Beatrice Ask deltog i ett rådsmöte i Bryssel den 24 och 25 februari. Mötet handlade av naturliga skäl till stor del om utvecklingen i Nordafrika. Frågan kommer att diskuteras även vid rådsmötet i nästa vecka, vilket migrationsministern torde ha informerat nämnden om.

Vidare lämnade ordföranden en rapport om läget i förhandlingarna om det så kallade IT-brottsdirektivet. Lägesrapporten följdes av en diskussion där frågor om bland annat identitetsstöld avhandlades. Det framhölls att dessa stölder är ett ökande problem eftersom brottslingar utnyttjar falska IP-adresser för att begå attacker mot IT-system.

Kommissionen informerade om att man ingående analyserar hur man bör ta itu med frågan. Förslaget till direktiv kommer att diskuteras vid rådsmöte nästa vecka. Vi återkommer till det.

Avslutningsvis vill jag korta nämna återrapportspunkten om förslaget till direktiv av användning av flygpassageraruppgifter. Frågan kunde av tidsbrist inte behandlas i februari men kommer att diskuteras nu i stället. Jag ber att få informera om den punkten när vi kommer dit.

Anf. 214 KARL SIGFRID (M):

Punkt 12 b under övriga frågor i återrapporten handlar om rapporten från kommissionen om minne av brott som begåtts av totalitära regimer i Europa. Kommissionen tycks lite grann vara inne på spåret att utvidga det rambeslut som vi fattade förra mandatperioden om rasism och främlingsfientlighet till att kanske även omfatta uttalanden i relation till forna Sovjetunionen – det är väl vad det egentligen handlar om.

Är det någonting som ni har kännedom om? Hur ser sannolikheten ut för att det kommer att bli skarpa förslag om detta? Tydligen har kommissionären sagt att hon håller öppet för det.

Anf. 215 Ambassadör LARS WERKSTRÖM:

Jag tror inte att så kommer att bli fallet – i alla fall inte i närtid. Det är ett antal framför allt baltiska stater som driver frågan, men jag tror att intresset från kommissionen och de flesta medlemsstater är fortsatt ganska svalt.

Anf. 216 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för återrapporten och lägger den till handlingarna.

Vi går nu över till dagordningen. Enligt mina anteckningar är den första punkten punkt 4 om byrå för den operativa förvaltningen av stora IT-system.

Anf. 217 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Det är korrekt. Vi har vid flera tillfällen gett er information om IT-byrån. Som ni känner till innebär förslaget i korthet att en ny europeisk myndighet inrättas med ansvar för att förvalta de stora gemensamma datasystem som har tagits fram eller är på väg att tas fram inom samarbetsområdet frihet, rättvisa och säkerhet.

Vad gäller detaljerna i förslaget ber jag att få hänvisa till det skriftliga underlaget.

Senast man behandlade frågan på ministernivå var när man i december diskuterade byråns geografiska placering. Man nådde då en politisk överenskommelse om att placera huvudkontoret i Tallinn och driften av systemen i Strasbourg. Som ni vet är Europaparlamentet medbeslutande i frågan, och förhandlingar med parlamentet har pågått nu i cirka ett halvår.

Till rådmötet har ordförandeskapet presenterat ett förslag till kompromisstext. Det innehåller dels lagtexten för överenskommelsen angående byråns säte, dels förslag till rådets inställning till en del justeringar som har begärts av Europaparlamentet. Det gäller utöver byråns säte förslagens förhållande till Eurodacförordningen, mindre justeringar i budgetregelverket och en fråga om utvärdering.

Förslaget diskuterades för första gången i går vid mötet i Coreper. Där konstaterade man att ett enigt stöd förelåg för förslaget. Rådet föreslås nu ställa sig bakom den föreslagna kompromisstexten. Texten ska utgöra grund för ordförandeskapets fortsatta diskussioner i triloger i syfte att uppnå en överenskommelse med Europaparlamentet i en första läsning. Sverige och övriga medlemsstater ställer sig bakom förslaget.

Anf. 218 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag blev lite nyfiken när statssekreteraren nämnde att det fanns en utestående fråga i förhållande till Eurodac. Vad handlar den om?

Anf. 219 Ämnessakkunnige ANDERS FÄLLGREN:

Det är uteslutande en lagteknisk fråga. Det nya Eurodacregelverket var tänkt att träda i kraft innan det kunde beslutas om byrån. Då fanns det vissa hänvisningar till regelverket. Eftersom det nu har blivit förseningar måste hänvisningarna skrivas om lagtekniskt så att man inte hänvisar till någonting som inte finns. Det är alltså inga sakliga förändringar.

Anf. 220 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Herr ordförande! Jag vet att ordföranden tycker om att vi är kortfattade, och jag ska vara det nu.

Vi kan inte se att myndigheten skulle vara särskild nödvändig, och av princip är vi emot onödiga myndigheter – därav vår avvikande mening.

Anf. 221 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar med att säga att det under punkt 4 finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna, som såvitt jag förstår inte vill ha byrån för den operativa förvaltningen. För övrigt finns det stöd för regeringens position under punkt 4.

Vi går vidare till punkt 5 som rör den välbekanta frågan om PNR-uppgifter, men nu med en något annorlunda tillämpning än tidigare.

Anf. 222 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Förslaget om att reglera användningen av PNR-uppgifter i brottsbekämpningen har diskuterats tidigare. Nu är det aktuellt med en specifik frågeställning. Ordförandeskapet vill fråga medlemsstaterna om deras principiella inställning till att låta direktivet omfatta också flygningar inom EU.

Som ni kanske kommer ihåg innebär kommissionens förslag att endast flygningar till och från EU omfattas och att det först senare kan bli aktuellt med EU-interna flygrutter. Storbritannien har lagt fram ett eget förslag som går ut på att medlemsstaterna frivilligt redan från början kan låta direktivet omfatta utvalda EU-interna flygningar.

Vi kan konstatera att det finns ett brett stöd bland medlemsstaterna för att införa någon form av reglering för insamling av PNR-uppgifter från flygningar mellan medlemsstaterna. För den brottsbekämpande verksamheten är det viktigt att kunna hämta in PNR-uppgifter från flygningar inom EU eftersom den allvarliga brottsligheten inte känner några begränsningar i det avseendet.

Som jag tidigare har framfört i frågan om behandling av PNR-uppgifter är frågan känslig och mycket viktig ur dataskydds- och integritetssynpunkt. Dessa aspekter måste ges en framträdande plats när vi ska bedöma förslaget i dess helhet. Vi ska till exempel markera vikten av rättssäkerhetsgarantier. Det kan exempelvis handla om tydliga och tillräckliga åtkomstrestriktioner.

Det är positivt med en enhetlig och rättssäker reglering av PNR-uppgifternas användning. Om direktivet tillämpas också på EU-interna flygningar får vi bättre möjligheter att skapa en sådan enhetlig och rättssäker reglering inom hela EU oavsett vilket land ett flyg avgår till och från.

Av nämnda skäl kan regeringen lämna principiellt stöd till förslaget om att inkludera EU-interna flygningar. Det principiella stödet bygger på att det ska finnas en möjlighet för medlemsstaterna att begränsa de flygrutter som PNR-uppgifterna ska hämtas in från. Den möjligheten ska finnas både för EU-interna och EU-externa flygningar.

Anf. 223 ORDFÖRANDEN:

Jag ska nämna att det sedan utskottets möte finns två avvikande meningar – den ena från Miljöpartiet och den andra från Vänsterpartiet. Socialdemokraterna gjorde vad man kan uppfatta som vad vi numera här kallar för ett medskick. Texten lyder ungefär: Socialdemokraterna framhöll vikten av uppföljning och övervakning av tillämpning av ett framtida direktiv.

Anf. 224 JONAS SJÖSTEDT (V):

Detta är fråga om en klassisk avvägning mellan effektivitet i brottsbekämpning och värnande av personlig integritet, som jag ser det. Jag tycker att man ska vara restriktiv med att ha denna typ av massregistrering under många år av en massa personer som inte är under någon brottsmisstanke.

Nu utvidgar man detta kraftigt med enorma volymer, och det är vi inte beredda att stödja på detta sätt. Vi anmäler därför en avvikande mening i detta fall utifrån ett integritetsperspektiv.

Jag har också en fråga. Avser regeringen när man pratar om de EU-interna flygningarna också rena inrikesflygningar i Sverige?

Anf. 225 MARIA FERM (MP):

Också vi anmäler avvikande mening med samma formulering som den Vänsterpartiet precis framförde. Vi tycker att det är problematiskt att samla så pass mycket information under så lång tid.

Jag vill lyfta upp ännu en sak. Förutom att man samlar in passageraruppgifter från EU-interna flygningar finns det avtal med tredjeländer om att överföra passageraruppgifter även till en massa andra länder. Det finns strategier för hur avtalen ska ingås, men också dessa kan mycket väl komma att utökas. I så fall kan även uppgifter från EU-interna flygningar komma att vara föremål för överlämnande till andra stater utanför EU.

Anf. 226 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Jag tackar för redogörelsen.

Precis som Vänsterpartiet var inne på balanserar vi hela tiden på gränsen mellan vad som är effektiv brottsbekämpning och vad som inte är det. Jag tycker att det kan finnas ganska tunga argument för att föra register på människor som kommer till unionen. Det pågår en hel del brottslighet eller – för att prata klarspråk – knarksmuggling till exempel från Sydamerika. Vi vet att det via registren är ganska enkelt att se resmönster och därmed kunna ta rätt person, vilket gör att vi slipper att kolla alla som kommer med flygningar. Det handlar om sådana saker. Ur effektivitets- och integritetssynpunkt kan det vara bättre att få koll på rätt person än att behöva kontrollera alla.

Det som jag kan tycka är problematiskt är när vi börjar föra bok också inom unionen. Därför bör man ha en stor försiktighet i detta överlag. Det som nu diskuteras på flygplan beror på att man fortfarande inte har insett att flygplan bara är en stor buss som går i luften. Nästa steg är att börja diskutera bussturer, färjeturer och så vidare. Då är frågan: Pågår en sådan diskussion, och finns det i så fall någon orientering i regeringen för vart man vill gå?

Jag har ännu en fråga. Socialdemokraterna hade ett medskick som man kan tycka är ett minimum för hur man bör hantera denna typ av allvarliga registreringar framöver för att säkerställa att uppgifter som kan vara integritetskränkande inte hamnar i fel händer eller återvinns efter en viss period.

Jag skulle gärna vilja veta vad regeringen har för standpunkt när det gäller Socialdemokraternas medskick. När det gäller många andra typer av lagstiftning och åtgärder som vi vidtar säger vi alltid att vi vill följa

upp den informationen och hanteringen. Jag tycker att en ödmjukhet från regeringens sida gentemot Socialdemokraternas medskick kunde vara trevligt.

2010/11:31
8 april

Anf. 227 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Regeringen är alltid ödmjuk inför goda idéer. Jag föreslår att Tomas Färndahl får svara på de mer tekniska frågorna om vad förhandlingarna har handlat om när det gäller inrikesflygningar och annat.

Anf. 228 Ämnessakkunnige TOMAS FÄRND AHL:

Låt mig börja med frågan från Jonas Sjöstedt om inrikesflygningar. De omfattas inte av de förslag som finns nu, utan definitionen är att det ska vara mellan medlemsstaterna som det har föreslagits. Det lämnas alltså till medlemsstaterna själva att reglera en sådan fråga. Dock finns det en passus om att det då naturligtvis ska vara i enlighet med EU:s reglering om dataskydd på området så att det täcks in.

Jag kanske kan klargöra lite grann om överföring till tredjeland. Det är starka restriktioner i direktivet för när uppgifter ska föras över till tredjeland. I enstaka fall kan det ske under vissa förutsättningar. Avtalen reglerar de tredjeländernas egen inhämtning av PNR-uppgifter och syftar alltså till att höja dataskyddet framför allt.

Låt mig återkoppla till den sista frågan från Fredrick Federley. Andra transportslag är inte uppe för diskussion, och det är inte aktuellt ta med dem också.

När det gäller uppföljningen finns det en artikel i direktivet där det framgår att det ska följas upp och utvärderas utifrån alla aspekter, och speciellt utifrån integritetsaspekterna och effektivitetsaspekterna, för att se om man kan förbättra det framåt. Det ska ske som förslaget ligger nu. Det har inte heller framförts någon annan synpunkt i förhandlingarna som innebär att det skulle ändras.

Anf. 229 KERSTIN HAGLÖ (S):

Det har varit en lång diskussion fram och tillbaka i justitieutskottet när det gäller vad som är reglerat, vilka uppgifter det handlar om, vem som ska göra vad och så vidare. Vår övervägning har varit att detta är viktigt med tanke på den allvarliga organiserade brottsligheten. Vi har det i dag inom polis och tull. När det gäller många av de beslag av tung narkotika som har gjorts på Arlanda har de här PNR-uppgifterna varit avgörande.

Det medskick som vi ger är också vad konstitutionsutskottet har sagt. Det handlar om att Sverige kraftfullt måste markera vikten av både uppföljning och övervakning av tillämpningen av framtida direktiv.

Anf. 230 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Jag har lyssnat väldigt noga.

Anf. 231 ORDFÖRANDEN:

Då försöker jag sammanfatta. Låt mig börja med den avvikande mening som är gemensam för Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Ni anser att i

konflikten mellan effektiv brottsbekämpning och integritetsskydd är det här förslaget alltför integritetskränkande.

Sedan har vi ett medskick från Socialdemokraterna som Kerstin Haglö just läste upp. Det betonar vikten av fortsatt uppföljning och övervakning av tillämpningen av framtida direktiv. Ett medskick i detta sammanhang kan uppfattas på samma sätt som det som på riksdagsspråk kallas särskilt yttrande. Jag vet inte om det är upplysande. Det är viktigt att ta med sig, men det innebär inte att den som har framfört det går rakt emot regeringens politik.

Med detta finner jag att det finns stöd för regeringens fortsatta förhandlingar när det gäller punkt 5.

Vi går vidare till punkt 6 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn.

Anf. 232 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Kommissionen presenterade i april 2009 ett förslag till rambeslut om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn med mera som skulle ersätta ett rambeslut i frågan från 2003. Rambeslutet förhandlades under det svenska ordförandeskapet i EU. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande i december 2009 ersatte kommissionen förslaget till rambeslut med ett förslag till direktiv. Förslaget behandlades under förra året, och i början av december 2010 enades man om en allmän inriktning vid rådet för rättsliga och inrikes frågor.

Förslaget innehåller artiklar som bland annat innebär en utvidgad kriminalisering av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och i viss mån även barnpornografi med bland annat höjda straff på EU-nivå.

Ett viktigt inslag i förslaget är bestämmelser som syftar till att förhindra att personer som är dömda för sexualbrott mot barn begår nya övergrepp. Instrumentet innehåller därför bland annat en bestämmelse om att arbetsgivare, när en person rekryteras för sådan verksamhet som innefattar regelbunden kontakt med barn, ska ges möjlighet till information om personen är dömd för sexualbrott mot barn.

Förslaget innehåller även en skyldighet för medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att stänga av eller blockera tillgången till webbsidor som innehåller barnpornografi. Bestämmelsen innebär inte en skyldighet att blockera men en skyldighet att försöka nå ett sådant resultat. Av skälen till artikeln framgår att även frivilliga överenskommelser mellan privata aktörer är tillräckligt för att uppfylla direktivets krav. Det innebär att det samarbete som i Sverige sker på frivillig basis mellan Rikspolisstyrelsen å ena sidan och ett antal Internetleverantörer å den andra sidan, det så kallade blockeringsprojektet, torde uppfylla direktivets krav.

I Europaparlamentets LIBE-utskott hölls en vägledande omröstning om de föreslagna ändringarna i kommissionens ursprungsförslag den 14 februari. Nu pågår överläggning i så kallade trilogförhandlingar mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen för att förhoppningsvis nå en förstaläsningsöverenskommelse. Syftet med trilogförhandlingarna är att enas kring en slutlig lydelse av direktivförslaget. Vid rådsmötet förväntas ordförandeskapet informera om förhandlingarna med parlamentet.

Direktivet syftar alltså till att motverka och bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn inklusive barnpornografi. Detta är en högt prioriterad fråga för Sverige. Svensk rätt uppfyller också enligt en preliminär bedömning till allra största del kraven i direktivet.

Från svensk sida tycker vi att det är positivt att arbetet med direktivet går framåt. Kampen mot sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn är som sagt var en viktig fråga. Sverige ställer sig bakom förhandlingsresultatet och ordförandeskapets arbete för att nå en förstaläsningsöverenskommelse med parlamentet.

Anf. 233 ORDFÖRANDEN:

Det här är en informationspunkt.

Anf. 234 BILLY GUSTAFSSON (S):

Vi i konstitutionsutskottet har tittat på det här direktivet när man höll på och jobbade med det. Det kan ju bli förändringar. Vi diskuterade framför allt hur förenlig artikel 21 var med YGL och TF. Med den utformning som den hade vid det tillfället såg vi inga problem. Jag vill bara få fört till protokollet att därest det sker förändringar utgår jag ifrån att ni från departementet kommer tillbaka så att vi i så fall kan göra den här grundlagsprövningen. Jag vill ha det noterat.

Anf. 235 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag tycker att det här är ett väldigt viktigt område och vi stöder det här förslaget till beslut. Vi har inga invändningar i sak mot det. Men jag har två frågetecken. Det ena är det här ”torde” om artikel 21. Är ni rädda för att det blir ett rättsfall och att den svenska modellen för att stänga ned webbsidor inte fungerar?

Sedan sade föredragande också att ”till allra största del” uppfyller svensk lagstiftning det här direktivet. Vilka delar är det som kan innebära förändringar av svensk lagstiftning?

Anf. 236 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Låt mig börja med frågan om TF och YGL. Jag har talat med konstitutionsutskottet, och jag har talat i justitieutskottet om den här frågan.

Låt oss se vem av mina medarbetare som kan fylla ut luckan om ”till allra största del”.

Vi har som allra högsta prioritet i alla våra EU-förhandlingar värdet av den svenska tryckfrihets- och yttrandefrihetsgrundlagen och de särskilda bestämmelser som finns där. Jag har sagt till andra utskott tidigare att detta är vår högsta prioritet. Jag vill uppmärksamma er på att det innebär att allt annat lika, det vill säga vårt resursläge till exempel, att andra frågor inte kan prioriteras lika högt. Nu har jag sagt det även här. Det är viktigt för riksdagen att veta att vi sätter en väldigt hög prioritet på just den här frågan och att det också har konsekvenser. Det är så vi har uppfattat riksdagen. Det är också så regeringen vill driva förhandlingarna.

Vi är som ni vet i ett svårt läge därför att ytterst förfogar vi inte längre över ett veto som kan rädda oss, utan det är i händerna på förhand-

lare. Det är också ytterst i händerna på domstolen. Vi gör hela tiden rättsliga analyser. Det har gjorts en preliminär rättslig analys som gör att vi typiskt sett klarar oss. Det pågår en djupare analys. Den yttersta analysen kommer i värsta fall att göras i domstolen. Men jag har förstått det så att den fördjupade analys som nu pågår inte ger anledning till oro som texten nu står.

Anf. 237 Ambassadör LARS WERKSTRÖM:

Eftersom det här är en informationspunkt har vi inte med oss de verkliga experterna på just det här ärendet. Men om jag inte missminner mig handlar det om mindre justeringar i en eller annan straffskala. Jag tror att det huvudsakligen är det som kan bli konsekvensen här.

Anf. 238 ORDFÖRANDEN:

Då är det bara att understryka det som Billy Gustafsson var inne på. Ni får hålla kontakt med konstitutionsutskottet i de här kvistiga frågorna. Därmed tackar vi för informationen under punkt 6.

Vi går vidare till punkt 7 om rätten till information i brottmål. Detta är också en informationspunkt.

Anf. 239 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Det är mycket glädjande att arbetet med processuella rättigheter prioriteras på EU-nivå och att arbetet enligt färdplanen fortskrider i ett bra tempo. Vid rådsmötet förväntas ordförandeskapet endast redogöra för läget i förhandlingarna om direktivet. Som vi har nämnt tidigare nådde rådet i december förra året en överenskommelse om en allmän inriktning om direktivförslaget. Det överlämnades därefter till Europaparlamentet för behandling, och Europaparlamentet har nu lämnat sitt ändringsförslag. Trilogförhandlingar har precis inletts. Vi hoppas att trilogförhandlingarna ska avlöpa på bästa sätt så att en överenskommelse om förslaget, som alltså är den andra åtgärden i färdplanen, kan nås under våren.

Ett förslag om det tredje steget i färdplanen, som handlar om rätten till försvar, kommer att läggas fram av kommissionen i juni, men det återkommer vi till senare.

Anf. 240 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 7.

Vi går vidare till punkt 8, Skydd av offer. Det är också en informationspunkt.

Anf. 241 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Det ungerska ordförandeskapet anordnade tillsammans med EU:s byrå för grundläggande rättigheter, FRA, en konferens om brottsoffers rättigheter i Budapest den 23–24 mars. Konferensen var ett led i arbetet med att stärka brottsoffers rättigheter inom unionen. Vid rådsmötet kommer ordförandeskapet att presentera slutsatserna från konferenserna. Vi känner ännu inte till slutsatsernas innehåll.

Vi går vidare till punkt 9 om angrepp mot informationssystem. Det är en beslutspunkt. Den har också varit upp i justitieutskottet för ett tag sedan.

Anf. 243 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Vi informerade om detta direktiv inför rådsmötet i februari. Syftet med direktivet är som ni kanske minns att skapa en mer heltäckande strafflagstiftning för att bekämpa angrepp mot informationssystem.

Sedan förra rådsmötet har förhandlingarna i rådet fortlöpt väl, och det har uppnåtts konkreta resultat. Enligt dagordningen till rådsmötet och det skriftliga underlaget som ni har fått ska frågan tas upp för en allmän inriktning, en så kallad general approach. Så sent som i tisdags presenterade ordförandeskapet ett nytt förslag som de har kallat ett kompromisspaket. När frågan behandlades i Coreper i går visade det sig att en majoritet av medlemsländerna ansåg att texten inte är mogen för en allmän inriktning.

Enligt de uppgifter som vi nu har fått kommer det i stället att bli fråga om en lägesrapport och en orienterande debatt. Ordförandeskapet har just informerat oss, för några timmar sedan, om att bland annat vissa frågor i kompromisspaketet kommer att diskuteras.

Flera av de synpunkter vi har haft under förhandlingarnas gång har nu tillgodosetts, till exempel frågorna om undantag för ringa brott, straffskalan för normalbelopp och bestämmelserna om domsrätt. Även regleringen om informationsutbyte och statistik har fått en godtagbar utformning.

I ett avseende skiljer sig kompromissförslaget från hur den svenska ståndpunkten har sett ut. I direktivet finns förutom bestämmelsen om vilka handlingar som ska utgöra brott också en artikel med försvårande omständigheter. Enligt denna artikel ska brottet i direktivet ha ett maximistraff på minst fem års fängelse när vissa omständigheter föreligger, till exempel att brottet orsakar allvarlig skada.

Sverige har under förhandlingarna förespråkat att det befintliga rambeslutets straffnivå, som är lägre, ska behållas. Det har visat sig att Sverige står förhållandevis ensamt i denna uppfattning. Det innebär, om förhandlingsresultatet står sig, att det kan komma att behöva införas en särskild straffskala för grova fall av dataintrång. Med tanke på den utveckling som har skett sedan dagens straffskala för dataintrång infördes kan detta också vara motiverat. Ett IT-angrepp kan få allvarliga konsekvenser och orsaka såväl privata företag som samhället väldigt kännbara skador.

Sammanfattningsvis kan Sverige alltså i princip ställa sig bakom förhandlingsresultatet i kompromisspaketet. I övrigt ber jag att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 244 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! När detta behandlats tidigare i justitieutskottet har det funnits diskussioner om artikel 7, om lösenord och programvara som har som syfte att användas i brottslig verksamhet. Alla de tre rödgröna partierna har uttryckt frågetecken om detta. Denna lagstiftning är oprecis och

kanske svår att använda i praktiken. Har regeringen någon ståndpunkt om artikel 7 och hur den bör utvecklas eller avvecklas?

Anf. 245 Rättssakkunniga EVA-MARIE HELLSTRAND:

När det gäller artikel 7 har modeller hämtats från den så kallade cybercrime-konventionen från Europarådet. Det är en konvention som Sverige har undertecknat men inte ratificerat. Där finns alltså en motsvarighet till denna artikel.

Detta är en av de artiklar som kommer att tas upp på ministerrådet nästa vecka för diskussion. Vi fortsätter att analysera hur den artikeln slutligen ska utformas.

Anf. 246 MARIA FERM (MP):

Jag hade samma fråga som Jonas Sjöstedt. Det känns onödigt att ta upp mer tid.

Anf. 247 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar som så att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Punkt 10 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området är en informationspunkt.

Anf. 248 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Vi har vid flera tillfällen informerat om detta förslag, som syftar till att förbättra samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna i EU när det gäller att hämta in bevisning som finns i en annan stat än den stat där brottsutredningen pågår, till exempel att genomföra en husrannsakan.

Direktivet har behandlats i rådet vid två tillfällen tidigare. I november 2010 hade vi en diskussion om i vilken utsträckning det ska vara tillåtet att vägra att verkställa en utredningsåtgärd. Vi kom fram till att direktivet ska leda till ett mervärde i förhållande till dagens samarbete, samtidigt som det är viktigt att medlemsstaterna får större utrymme att vägra att verkställa en utredningsåtgärd ju mer ingripande åtgärden är.

Vid rådets möte i december 2010 lämnades en lägesrapport om förhandlingarna. Ordförandeskapet avser att vid mötet nästa vecka lämna en ny lägesrapport om hur förhandlingarna går framåt. Det kommer alltså inte att bli någon diskussion i sak.

Sedan vi senast var här har diskussionerna på tjänstemannanivå i huvudsak rört frågor kring hur man ska verkställa en utredningsorder och vilka möjligheter det ska finnas att vägra att verkställa en utredningsorder. Jag får hänvisa till det skriftliga underlaget när det gäller dessa frågor. Låt mig dock nämna att justitieministern när det gäller skyddet av bland annat vår reglering av tryck- och yttrandefriheten kommer att göra en markering för att visa vilken politisk vikt vi fäster vid den frågan, trots att det bara rör sig om en informationspunkt.

Det återstår många frågor att diskutera. Förhandlingarna i arbetsgruppen kommer att fortsätta under våren och hösten och kanske längre än så. Vi kommer givetvis att hålla er underrättade om förhandlingarnas gång.

Anf. 249 JONAS SJÖSTEDT (V):

Denna diskussion har vi haft några gånger förut. Vi menar att det är viktigt att det finns så vida vägransgrunder att svensk polis inte kan tvingas utreda sådant som inte är brottsligt i Sverige. Vi har diskuterat exemplet med en kvinna som begår abort i ett land där det är illegalt och kommer hit och fall som gäller länder där man har en väldigt restriktiv lagstiftning mot homosexuellas rättigheter till exempel. Vi kvarstår vid den avvikande meningen. Detta är ett absolut villkor för att vi ska kunna gå med på detta direktiv.

Anf. 250 KERSTIN HAGLÖ (S):

I Socialdemokraterna har vi resonerat så här: Detta är en pågående förhandling. Vi har ännu inte sett vilka ståndpunkterna blir framöver, men vi har också uttryckt stor oro över hur dessa vägransgrunder kan komma att utformas. Vi återkommer när vi har ett förslag att ta ställning till.

Anf. 251 MARIA FERM (MP):

Från Miljöpartiets håll vill vi instämma i Vänsterpartiets avvikande mening i denna fråga och också uttrycka en liten oro: Även om det är så att saker som inte är olagliga i Sverige blir föremål för diskussion kanske det är så att någonting som endast är ett bötesbrott i Sverige kan tvinga svenska poliser att använda sig av hemliga tvångsmedel som vi aldrig någonsin annars skulle använda för detta brott, som då inte är lika allvarligt i Sverige som det är i något annat land. Det kan bli en massa olika gränsdragningsproblem förutom ömsesidigt erkännande. Jag skulle vilja fråga hur regeringen ställer sig i de frågorna i förhandlingarna.

Anf. 252 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Utan att föregripa förhandlingar som är pågående och där vi kommer att återkomma kan man väl säga två saker. Det ena är att det är ett bekymmer i de här delarna när saker är straffbara i ett land men inte i ett annat. Vi har spegelbilder av det som Jonas Sjöstedt pratar om, som narkotikabrott och sexköp som är brottsliga i Sverige men inte utomlands, där ömsesidigheten kommer att bli en svår nöt att knäcka om vi i vår tur vill upprätthålla våra möjligheter att utreda de brotten. Det är inte det denna punkt handlar om i dag, men jag noterar att detta ligger framför oss.

Den andra saken, som Maria Ferm tar upp, är en fråga om proportionalitet. Det ligger lite i det jag nämnde: Det är en fråga som ligger på bordet för förhandlingar. Hur långt ska man kunna gå för vilka brott?

Anf. 253 ORDFÖRANDEN:

Detta är bara en informationspunkt, även om det är en viktig fråga. Miljöpartiet och Vänsterpartiet följer upp sina avvikande meningar, men de kan inte noteras i detta sammanhang. Jag noterar också att Socialdemokraterna ännu inte har tagit slutlig ställning, men är fortsatt oroliga för vägransgrunderna.

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 11 om arvsfrågorna.

Anf. 254 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Detta är en informationspunkt på dagordningen. Det ungerska ordförandeskapet ska informera om förhandlingsarbetet med förslaget till en förordning om arv. Ordförandeskapet förväntas också informera om det fortsatta förhandlingsarbetet. Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 255 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 11 och går vidare till punkterna 12 och 13, som jag tror att vi ska hantera i ett sammanhang.

Anf. 256 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Under dessa två dagordningspunkter kommer kommissionen att informera om det helt nyligen framlagda förordningsförslaget om makars respektive partners förmögenhetsförhållanden. Sverige välkomnar att kommissionen nu lägger fram förslag till gemensamma internationella privaträttsliga regler om makars och registrerade partners förmögenhetsförhållanden. Det finns ett verkligt stort praktiskt behov av sådana regler, regler för den enskilde medborgaren som är av märkbar nytta. Vi anser att det måste vara möjligt att snabbt och utan stora kostnader kunna ordna sina privata ekonomiska angelägenheter oavsett var i Europa egendomen finns. Det är positivt att den rättsliga grunden är familjerätt.

Det svenska regelverket om makars förmögenhetsförhållanden omfattar såväl makar av olika kön som makar av samma kön samt registrerade partner. Vi är därför mycket glada att kommissionen uttalat att de båda förslagen är könsneutrala. Det är dock beklagligt att kommissionen har valt att lägga fram två olika förslag med delvis olika lösningar, eftersom samma problem och svårigheter gör sig gällande oavsett om paren är gifta eller registrerade partner.

En viktig fråga för oss är att bevaka att förhandlingarna inte leder till diskriminering på grund av kön eller sexuell läggning. Vi har för avsikt att återkomma till riksdagen när det gäller dessa förslag, bland annat vid informationstillfällen i civilutskottet under våren. I övrigt får jag hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 257 ORDFÖRANDEN:

Detta är informationspunkter. Vi tackar för informationen under punkterna 12 och 13 och går över till punkt 14, som är en diskussionspunkt om en EU-agenda för barns rättigheter.

Anf. 258 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Vid rådmötet nästa vecka förväntas kommissionen presentera meddelandet om en EU-agenda för barns rättigheter. Ordförandeskapet kommer därefter troligtvis att informera om hur man önskar följa upp meddelandet. Syftet med meddelandet är att åter bekräfta det starka engagemanget från alla EU-institutioner och medlemsstater när det gäller att främja och skydda barns rättigheter i all relevant EU-politik och omsätta detta engagemang i konkreta resultat.

Meddelandets utgångspunkt är att barns rättigheter alltid ska beaktas i alla åtgärder på EU-nivå som påverkar barn. Meddelandet ger uttryck för samma målsättning som vägleder den svenska regeringens barnrättspolitik liksom den av riksdagen nyligen godkända strategin för att förstärka barnens rättigheter i Sverige.

Det finns ännu inte någon information om hur det ungerska ordförandeskapet önskar följa upp kommissionens meddelande. Med kort varsel har ordförandeskapet dock meddelat att man i samband med denna dagordningspunkt eventuellt kommer att bjuda upp till diskussion om hur man bäst skyddar och värnar barn i rättsliga sammanhang. Detta är en komplex fråga, och vi vet inte vilka aspekter med bäring på EU-samarbete som ordförandeskapet har tänkt ta upp.

Jag kan allmänt säga att regeringen välkomnar att man anlägger ett barnrättsperspektiv på alla åtgärder inom EU som rör barn. Vi välkomnar också ett erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaterna i arbetet med att främja och skydda barns rättigheter.

Anf. 259 JONAS SJÖSTEDT (V):

Vilken roll kommer FN:s barnkonvention att ha i detta arbete?

Anf. 260 Departementssekreterare WIVI-ANNE HULT:

Det enda vi har sett i det här läget är kommissionens meddelande, som egentligen är en agenda för hur de tänker jobba vidare. Vi får vänta tills vi ser några konkreta förslag till direktiv och hur man väljer att plocka in det i diskussionen. Men det kommer att relateras till barnkonventionen.

Anf. 261 ORDFÖRANDEN:

Vi får väl återkomma till denna fråga, Jonas Sjöstedt. Jag tycker också att den är berättigad.

Därmed finner jag att det finns stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta diskussionerna under punkt 14.

Vi går över till punkt 15 om den officiella tidningen. Det är väl en relativt snabbt avklarad punkt.

Anf. 262 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Som ni känner till ska antagna rättsakter inom EU offentliggöras i EU:s officiella tidning. Tidningen finns tillgänglig både i pappersform och i elektronisk form. Det är för närvarande pappersversionen som är den officiella versionen. Den elektroniska versionen har ingen rättslig status. Vid rådsmötet nästa vecka förväntas kommissionen presentera ett förslag till förordning om elektroniskt offentliggörande av den officiella tidningen. Förslaget innebär att det som huvudregel endast ska vara den elektroniska versionen som är giltig och har rättslig verkan. Syftet med förslaget är bland annat att medborgarna ska kunna förlita sig på den elektroniska versionen, som är både gratis och lättillgänglig.

Anf. 263 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Punkt 22 är struken. Punkt 23 gäller genomförandet av avtalet mellan EU och USA om programmet för att spåra finansiering av terrorism. Det är en informationspunkt.

Anf. 264 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Denna informationspunkt fanns med på dagordningen redan vid förra RIF-rådet men ströks då av tidsskäl. Nu kommer samma punkt tillbaka, och jag hänvisar därför till informationen inför det förra rådsmötet. Den föreligger i skrift.

Anf. 265 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 24.

Anf. 266 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Ordförandeskapet har meddelat att rådets slutsatser om ett förstärkt samarbete mellan Europol och SECI-centret kommer att antas som en A-punkt vid rådsmötet. Jag hänvisar därför till det skriftliga materialet.

Anf. 267 ORDFÖRANDEN:

Vi går vidare till ärendena under Gemensamma kommittén. Punkt 2 gäller SIS II och är en informationspunkt.

Anf. 268 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Vid rådsmötet återkommer, som vanligt, frågan om SIS II. Ni känner sedan tidigare till att kommissionen vid varje RIF-råd ger en lägesbeskrivning av projektet. Rikspolisstyrelsens tekniska experter har inte noterat några avsteg i SIS II-projektet från den planering som vi noterade vid mötet i oktober 2010. Det är alltså en ren informationspunkt. Det ser ut att rulla på.

Anf. 269 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går till punkt 4 som är en lägesrapport om Frontex. Det är en informationspunkt.

Anf. 270 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Herr ordförande! Vid RIF-rådets möte i november förra året gav ordförandeskapet en rapport om läget i förhandlingarna om Frontexförordningen. Sedan dess har den behöriga rådsarbetsgruppen nått en gemensam ståndpunkt om de flesta delarna i förslaget. Samtidigt har Europaparlamentets ansvariga utskott, LIBE-utskottet, antagit sitt betänkande.

Rådets och parlamentets ståndpunkter är till största delen ganska lika, men det finns också skillnader. En sådan skillnad är LIBE-utskottets förslag om ett EU Border Guard System, som vi fortfarande inte vet vad det betyder.

Nu ska ordförandeskapet inleda sina informella diskussioner med parlamentets rapportör, och vid vårt rådsmöte den 11–12 april ska ordförandeskapet bara lämna rapport om läget i förhandlingarna. Vi förväntas alltså inte framföra några ståndpunkter.

Anf. 271 JONAS SJÖSTEDT (V):

Förslaget från LIBE låter som en sammanfattning av EU-parlamentet.

Hur är parlamentets position i allmänhet? Går det mot ett mer operativt Frontex med större befogenheter? Vill de ha utökade möjligheter, till exempel när det gäller registerinformation om personer, att kunna skicka det via Frontex?

2010/11:31

8 april

Anf. 272 Kanslirådet MARIANNE PERSSON:

Herr ordförande! Parlamentets rapportör har till största delen ställt sig bakom kommissionens förslag. Jag kan nämna några av de frågor som tagits upp i diskussionerna.

Det första är huruvida medlemsstaterna ska kunna sekondera personal till Frontex under en period av sex månader i taget. Det är ett förslag. I kommissionens förslag var detta ett obligatorium, men medlemsstaterna ser hellre att det blir frivilligt. Parlamentet har ställt sig bakom förslaget och vill gärna se mer sekondering av personal till Frontex.

Ett annat förslag som kommissionen hade var att Frontex skulle få hyra och köpa gränskontrollutrustning. Det har medlemsstaterna ställt sig bakom, och så även Europaparlamentet.

En fråga som kom upp i förhandlingarna var just i vilken utsträckning och på vilka villkor Frontex skulle få behandla personuppgifter. Här har såväl medlemsstaterna som parlamentet ställt sig bakom förslaget att Frontex ska få göra det dels i administrativt syfte, alltså för att föra personalliggare och annat, dels vid gemensamma återvändandeoperationer så att man vet vilka personer som finns ombord på flygplanen. Man ska även kunna ta upp sådana uppgifter som framkommer spontant vid gemensamma operationer, till exempel uppgifter om misstänkta människosmugglare. Både medlemsstaterna och parlamentet anser att den typen av uppgifter bör få föras vidare till Europol så att de kan utreda den misstänkta människosmugglingen.

Sedan vill parlamentet gå lite längre än rådet just när det gäller behandlingen av personuppgifter. Parlamentet kan tänka sig ännu fler kategorier och att ännu mer information ska få lagras än det som rådet tycker har varit rimligt.

Jag skulle vilja säga att ja, parlamentet är definitivt för en operationalisering av Frontex och vill kanske till och med gå längre än rådet.

Anf. 273 ORDFÖRANDEN:

Det låter som att vi får återkomma till den frågan.

Anf. 274 KERSTIN HAGLÖ (S):

Jag måste få ställa en fråga för min egen skull.

Jag uppfattade det så att det föreligger ett förslag om ny Frontex-förordning som omfattar allt det som kanslirådet räknade upp – att Frontex skulle ges rätt att köpa eller hyra material, ha personregister och så vidare.

Jag trodde att det skulle samrådas om i EU-nämnden. Därför blir jag lite förvånad när jag hör att medlemsstaterna gått med på att Frontex ska få hyra och köpa material. Jag är konfunderad och vill ha ett klargörande.

Anf. 275 JONAS SJÖSTEDT (V):

Jag tänkte bara påminna om att när vi behandlade den här frågan, jag tror att det var den 9 december, anmälde vi avvikande mening. Vi tyckte att man skulle hålla igen på utvecklingen både vad gäller personregister och att bli operationell. Vi vidhåller den uppfattningen.

Anf. 276 ORDFÖRANDEN:

Det här är ju en informationspunkt, men man kan förstås vidhålla sin uppfattning även under informationspunkter.

Anf. 277 MARIA FERM (MP):

Jag vill också påminna om det. Vår ståndpunkt vad gäller Frontex är ganska känd, och vi är förstås oroade över den breda uppfattningen att mer resurser behövs, att mer lagring av uppgifter ska ske och så vidare. Därför undrar jag om det finns påtryckningar från något håll om att även till exempel biometriska kännetecken ska lagras.

Anf. 278 Kanslirådet MARIANNE PERSSON:

Låt mig börja med Maria Fems fråga. Biometriska kännetecken är ingenting som vi över huvud taget har diskuterat inom ramen för ändringarna i Frontexförordningen.

Beträffande Kerstin Haglös fråga får jag be om ursäkt om jag uttryckte mig lite oklart. Rådet som sådant, medlemsstaterna alltså, har inte antagit någon formell gemensam ståndpunkt ännu. Däremot kan vi under förhandlingarna se att det finns en stor majoritet för de ståndpunkter som jag redogjorde för. Det var så jag borde ha uttryckt det.

Vi har tidigare informerat både i justitieutskottet och i EU-nämnden om hur förhandlingarna går. Vi har också haft en överläggning i justitieutskottet. Någon slutlig gemensam ståndpunkt har alltså inte antagits av medlemsstaterna.

Anf. 279 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 4.

Punkt 5 gäller byrån för den operativa förvaltningen. Det har vi redan talat om, och vi lägger därför den punkten till handlingarna.

Anf. 280 Statssekreterare MAGNUS GRANER:

Låt mig avslutningsvis informera nämnden om att vi i samband med gårdagens Corepermöte fick information om att det tekniska genomförandet av Prömrådsbeslutet kommer att tas upp vid inrikesministrarnas lunch på måndag.

Prömrådsbesluten handlar ju om förenklade former för utbyte av uppgifter om dna-profiler, fingeravtryck och fordon. Prömrådsbesluten ska vara genomförda senast den 26 augusti 2011. Det här är helt färsk information. Det är allt vi vet just nu. Det kommer alltså att bli föremål för en lunchdiskussion.

Anf. 281 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och tackar statssekreteraren med medarbetare för i dag.

Innehållsförteckning

2010/11:31

8 april

1 § Allmänna frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	2
Anf. 3 MARIE GRANLUND (S).....	2
Anf. 4 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 5 MARIE GRANLUND (S).....	2
Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	3
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 10 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	3
Anf. 11 JONAS SJÖSTEDT (V)	3
Anf. 12 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 13 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	4
Anf. 14 GUSTAV FRIDOLIN (MP).....	4
Anf. 15 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 16 Kanslichefen MARGARETA HJORTH	5
Anf. 17 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	5
Anf. 18 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S)	5
Anf. 19 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	5
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 21 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	6
Anf. 22 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	7
Anf. 24 ORDFÖRANDEN.....	7
2 § Utrikes frågor.....	8
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 26 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	8
Anf. 27 JONAS SJÖSTEDT (V)	9
Anf. 28 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 29 ÅSA LINDESTAM (S).....	10
Anf. 30 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	10
Anf. 31 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 32 ÅSA LINDESTAM (S).....	12
Anf. 33 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 34 GUSTAV FRIDOLIN (MP).....	12
Anf. 35 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	13
Anf. 36 JONAS SJÖSTEDT (V)	13
Anf. 37 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 38 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	14
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 40 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	14
Anf. 41 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 42 GUSTAV FRIDOLIN (MP).....	14
Anf. 43 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 44 GUSTAV FRIDOLIN (MP).....	14
Anf. 45 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	14
Anf. 46 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 47 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	15

Anf. 48	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 49	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	16
Anf. 50	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	16
Anf. 51	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 52	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	17
Anf. 53	GUSTAV FRIDOLIN (MP)	17
Anf. 54	MARIE GRANLUND (S).....	17
Anf. 55	FREDRICK FEDERLEY (C)	17
Anf. 56	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	17
Anf. 57	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 58	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	18
Anf. 59	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	18
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 61	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	19
Anf. 62	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	19
Anf. 63	MARIE GRANLUND (S).....	19
Anf. 64	GUSTAV FRIDOLIN (MP)	19
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 66	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	19
Anf. 67	SUSANNA HABY (M)	20
Anf. 68	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	20
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 70	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	20
Anf. 71	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	21
Anf. 72	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	21
Anf. 73	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	21
Anf. 74	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 75	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	22
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 77	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	22
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 79	GUSTAV FRIDOLIN (MP)	23
Anf. 80	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	23
Anf. 81	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	23
Anf. 82	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	23
Anf. 83	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 84	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	24
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 86	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	24
Anf. 87	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 88	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	24
Anf. 89	ORDFÖRANDEN	24
3 §	Jordbruk och fiske.....	25
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 91	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	25
Anf. 92	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S).....	25
Anf. 93	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	25
Anf. 94	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S).....	25
Anf. 95	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	25
Anf. 96	JONAS SJÖSTEDT (V).....	26
Anf. 97	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	26

Anf. 98 ORDFÖRANDEN.....	26	2010/11:31
Anf. 99 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	26	8 april
Anf. 100 ORDFÖRANDEN.....	27	
Anf. 101 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	27	
Anf. 102 JONAS SJÖSTEDT (V).....	27	
Anf. 103 PYRY NIEMI (S).....	27	
Anf. 104 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	27	
Anf. 105 PYRY NIEMI (S).....	27	
Anf. 106 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	27	
Anf. 107 ORDFÖRANDEN.....	27	
Anf. 108 PYRY NIEMI (S).....	27	
Anf. 109 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28	
Anf. 110 PYRY NIEMI (S).....	28	
Anf. 111 ORDFÖRANDEN.....	28	
Anf. 112 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28	
Anf. 113 PYRY NIEMI (S).....	28	
Anf. 114 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28	
Anf. 115 ORDFÖRANDEN.....	28	
Anf. 116 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28	
Anf. 117 JONAS SJÖSTEDT (V).....	29	
Anf. 118 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	29	
Anf. 119 JONAS SJÖSTEDT (V).....	29	
Anf. 120 ORDFÖRANDEN.....	29	
Anf. 121 JONAS SJÖSTEDT (V).....	29	
Anf. 122 ORDFÖRANDEN.....	29	
Anf. 123 JONAS SJÖSTEDT (V).....	30	
Anf. 124 MARIA FERM (MP)	30	
Anf. 125 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	30	
Anf. 126 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	30	
Anf. 127 JONAS SJÖSTEDT (V).....	30	
Anf. 128 ORDFÖRANDEN.....	30	
Anf. 129 JONAS SJÖSTEDT (V).....	30	
Anf. 130 ORDFÖRANDEN.....	30	
Anf. 131 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	30	
Anf. 132 ORDFÖRANDEN.....	30	
Anf. 133 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	31	
Anf. 134 JONAS SJÖSTEDT (V).....	31	
Anf. 135 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S)	31	
Anf. 136 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	31	
Anf. 137 ORDFÖRANDEN.....	31	

Anf. 138	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	32
Anf. 139	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	32
Anf. 140	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S)	32
Anf. 141	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	32
Anf. 142	ORDFÖRANDEN	33
4 §	Rättsliga och inrikes frågor	34
Anf. 143	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 144	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	34
Anf. 145	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S)	35
Anf. 146	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	36
Anf. 147	BILLY GUSTAFSSON (S)	36
Anf. 148	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	36
Anf. 149	FREDRICK FEDERLEY (C)	37
Anf. 150	CARINA OHLSSON (S)	37
Anf. 151	MARIA FERM (MP)	38
Anf. 152	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	38
Anf. 153	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 154	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	39
Anf. 155	JONAS SJÖSTEDT (V)	40
Anf. 156	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	40
Anf. 157	JONAS SJÖSTEDT (V)	41
Anf. 158	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	41
Anf. 159	ORDFÖRANDEN	41
5 §	Rättsliga och inrikes frågor	42
Anf. 160	ORDFÖRANDEN	42
Anf. 161	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	42
Anf. 162	JONAS SJÖSTEDT (V)	42
Anf. 163	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	42
Anf. 164	JONAS SJÖSTEDT (V)	42
Anf. 165	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	42
Anf. 166	Planeringschefen OLA HENRIKSON	43
Anf. 167	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 168	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	43
Anf. 169	MARIE GRANLUND (S)	44
Anf. 170	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	44
Anf. 171	MARIE GRANLUND (S)	44
Anf. 172	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 173	JONAS SJÖSTEDT (V)	44
Anf. 174	EVA-LENA JANSSON (S)	45
Anf. 175	MARIA FERM (MP)	45
Anf. 176	FREDRICK FEDERLEY (C)	45
Anf. 177	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	46
Anf. 178	ORDFÖRANDEN	46
Anf. 179	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	46
Anf. 180	ORDFÖRANDEN	46
Anf. 181	EVA-LENA JANSSON (S)	46
Anf. 182	ORDFÖRANDEN	46
Anf. 183	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	47
Anf. 184	ORDFÖRANDEN	47

Anf. 185	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	47
Anf. 186	MIKAEL CEDERBRATT (M)	49
Anf. 187	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	49
Anf. 188	ORDFÖRANDEN	49
Anf. 189	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	49
Anf. 190	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	49
Anf. 191	EVA-LENA JANSSON (S)	50
Anf. 192	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	51
Anf. 193	ORDFÖRANDEN	51
Anf. 194	MARIA FERM (MP)	51
Anf. 195	JONAS SJÖSTEDT (V)	52
Anf. 196	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	52
Anf. 197	ORDFÖRANDEN	52
Anf. 198	EVA-LENA JANSSON (S)	52
Anf. 199	FREDRICK FEDERLEY (C)	52
Anf. 200	EVA-LENA JANSSON (S)	53
Anf. 201	ORDFÖRANDEN	53
Anf. 202	JONAS SJÖSTEDT (V)	53
Anf. 203	MARIA FERM (MP)	53
Anf. 204	MIKAEL CEDERBRATT (M)	54
Anf. 205	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	54
Anf. 206	MARIE GRANLUND (S)	54
Anf. 207	ORDFÖRANDEN	54
Anf. 208	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	55
Anf. 209	ORDFÖRANDEN	55
Anf. 210	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	55
Anf. 211	ORDFÖRANDEN	56
6 §	Rättsliga och inrikes frågor	57
Anf. 212	ORDFÖRANDEN	57
Anf. 213	Statssekreterare MAGNUS GRANER	57
Anf. 214	KARL SIGFRID (M)	57
Anf. 215	Ambassadör LARS WERKSTRÖM	57
Anf. 216	ORDFÖRANDEN	58
Anf. 217	Statssekreterare MAGNUS GRANER	58
Anf. 218	JONAS SJÖSTEDT (V)	58
Anf. 219	Ämnessakkunnige ANDERS FÄLLGREN	58
Anf. 220	MARGARETA SANDSTEDT (SD)	58
Anf. 221	ORDFÖRANDEN	59
Anf. 222	Statssekreterare MAGNUS GRANER	59
Anf. 223	ORDFÖRANDEN	59
Anf. 224	JONAS SJÖSTEDT (V)	60
Anf. 225	MARIA FERM (MP)	60
Anf. 226	FREDRICK FEDERLEY (C)	60
Anf. 227	Statssekreterare MAGNUS GRANER	61
Anf. 228	Ämnessakkunnige TOMAS FÄRNDAHL	61
Anf. 229	KERSTIN HAGLÖ (S)	61
Anf. 230	Statssekreterare MAGNUS GRANER	61
Anf. 231	ORDFÖRANDEN	61
Anf. 232	Statssekreterare MAGNUS GRANER	62
Anf. 233	ORDFÖRANDEN	63
Anf. 234	BILLY GUSTAFSSON (S)	63

Anf. 235	JONAS SJÖSTEDT (V).....	63
Anf. 236	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	63
Anf. 237	Ambassadör LARS WERKSTRÖM	64
Anf. 238	ORDFÖRANDEN	64
Anf. 239	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	64
Anf. 240	ORDFÖRANDEN	64
Anf. 241	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	64
Anf. 242	ORDFÖRANDEN	65
Anf. 243	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	65
Anf. 244	JONAS SJÖSTEDT (V).....	65
Anf. 245	Rättssakkunniga EVA-MARIE HELLSTRAND	66
Anf. 246	MARIA FERM (MP).....	66
Anf. 247	ORDFÖRANDEN	66
Anf. 248	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	66
Anf. 249	JONAS SJÖSTEDT (V).....	67
Anf. 250	KERSTIN HAGLÖ (S).....	67
Anf. 251	MARIA FERM (MP).....	67
Anf. 252	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	67
Anf. 253	ORDFÖRANDEN	67
Anf. 254	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	68
Anf. 255	ORDFÖRANDEN	68
Anf. 256	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	68
Anf. 257	ORDFÖRANDEN	68
Anf. 258	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	68
Anf. 259	JONAS SJÖSTEDT (V).....	69
Anf. 260	Departementssekreterare WIVI-ANNE HULT	69
Anf. 261	ORDFÖRANDEN	69
Anf. 262	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	69
Anf. 263	ORDFÖRANDEN	69
Anf. 264	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	70
Anf. 265	ORDFÖRANDEN	70
Anf. 266	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	70
Anf. 267	ORDFÖRANDEN	70
Anf. 268	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	70
Anf. 269	ORDFÖRANDEN	70
Anf. 270	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	70
Anf. 271	JONAS SJÖSTEDT (V).....	71
Anf. 272	Kanslirådet MARIANNE PERSSON	71
Anf. 273	ORDFÖRANDEN	71
Anf. 274	KERSTIN HAGLÖ (S).....	71
Anf. 275	JONAS SJÖSTEDT (V).....	72
Anf. 276	ORDFÖRANDEN	72
Anf. 277	MARIA FERM (MP).....	72
Anf. 278	Kanslirådet MARIANNE PERSSON	72
Anf. 279	ORDFÖRANDEN	72
Anf. 280	Statssekreterare MAGNUS GRANER.....	72
Anf. 281	ORDFÖRANDEN	72